

BIBLICKÉ ÚKOLY

2. čtvrtletí 1982

JEŽÍŠOVO SVĚDECTVÍ

Ú V O D

V úkolech tohoto čtvrtletí chceme uvažovat o svědectví Ježíše podle knihy Zjevení. Nebudeme studovat knihu celou, spíše chceme věnovat svou pozornost průzkumu prorockých poselství, která věrný a pravý Svědek adresuje své církvi, v kterých ji napomíná, aby vydávala svědectví v každém období svých dějin od doby apoštolské až do konce časů.

Zvláštní pozornost věnujeme poselstvím, která se nás dotýkají dnes: především to bude poselství laodicejské církvi a potom poselství tří andělů ze Zjevení 14. kapitoly. Průkopníci adventního hnutí důkladně a systematicky zkoumali tato poselství. Jejich víra a jejich svědectví závisely přímo na tomto studiu. Nemělo by tomu být tak i dnes?

Mnozí se domnívají, že kniha Zjevení je knihou zapečetěnou. Jejím tajemstvím nechtějí věnovat ani čas ani zájem. Říkají, že jejich povinností je zabývat se slavnými pravdami spasení a že tajemství zjevené Janovi na ostrově Patmos si zaslouhují méně pozornosti. Bůh však na tuto knihu tak nehledí. Měli bychom ji studovat v uctivé bázni.

Lidé by se neměli domnívat, že nemohou-li vysvětlit každý symbol knihy Zjevení, pak je zbytečné tuto knihu zkoumat a snažit se vystihnout význam pravdy, kterou obsahuje. Ten, který Janovi odhalil tato tajemství, dá pilnému zpytateli pravdy okusit nebeské věci. Lidé, kteří jsou ochotni poznat pravdu, porozumí zvěsti této knihy a získají požehnání.

Dokončení díla Božího na zemi, které bylo svěřeno církvi ostatků, závisí na chápání svědectví Ježíše Krista a na naší věrnosti zvěstování Božího poselství lidem, jak je to zjeveno v trojandělském poselství ze Zjevení 14. Máme-li těmto poselstvím stále více rozumět, pak je musíme znovu a znovu zkoumat. Když jako lid pochopíme, co kniha Zjevení pro nás znamená, pak v našich řadách nastane velké oživení.

Ježíš — věrný a pravý Svědek

Zákl. verš: Zjev 1,17.18

Celé dílo Kristovo nese pečeť neochvějně věrnosti. V dopise Židům čteme o věrnosti Mojžíše toto: „Mojžíš byl věrný v celém Božím domě, ale jen jako služebník, který měl dosvědčit to, co teprve bude vysloveno, Kristus však jako Syn je nad celým Božím domem. A tímto Božím domem jsme my, pokud si až do konce zachováme smělou jistotu a radostnou naději.“ (Žid 3,5.6)

Ježíš je nejen věrný Svědek, on je i Boží jedině, pravě, dokonalé svědectví. Ježíš přišel na tento svět, aby vydal svědectví o svém Otci. Dělal to proto, aby nás vysvobodil z moci temnosti a učinil účastníky „svobody a slávy dětí Božích“ (Řím 8,21).

„Proto se tím více musíme držet toho, co jsme slyšeli, abychom nebyli strženi proudem. Jestliže už slovo zákona, které vyslovili andělé, bylo pevné a každý přestupek i každá neposlušnost došla spravedlivé odplaty, jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak slavným spasením?“ (Žid 2,1—3)

I. Věrný a pravý Svědek

*Jaké jedinečné jméno dává Ježíši Kristu kniha Zjevení?
Zjev 3,14*

Zjevení je jediná novozákonní kniha, která našeho Pána nazývá „Svědkiem“. Ježíš je dokonalý svědek, jediný, pravý a věrný. Písmo uvádí i jiné svědky, ale ti všichni se jmenují svědky jen pro svoje spojení s Ježíšem.

*V jakém smyslu je Ježíš věrným a pravým svědkem?
Jan 1,18*

Kristus je zjevením Otce a jmenuje se Slovo Boží. Bůh poslal svého Syna na svět, jeho božskou přirozenost oděl lidskou přirozeností, aby člověk snesl obraz neviditelného Boha. Svými slovy, charakterem, mocí a majestátem oznámil povahu a vlastnosti Boha. Božství prozařovalo lidstvím mírným a podmanivým světlem. On byl vtělením Božího zákona, který je záznamem jeho charakteru.

2. Svědectví o pravdě

Co bylo smyslem Kristova prvního příchodu? Jan 18,37

Kristus svým životem dokonale ilustroval a potvrzoval svoje slova. Byl ztělesněním svého učení. Jeho slova byla výrazem jak jeho vlastních životních zkušeností, tak i jeho charakteru. Pravdu nejenom učil, ale on sám byl pravdou.

Kde dnes můžeme najít svědectví o Ježíši a o pravdě? Jan 5,39; Jan 17,17

Zatímco Kristus je Slovem Božím, které se stalo tělem, Písmo je Božím slovem v lidské řeči. Božsky inspirované psané slovo je prostředkem, který nás vede k poznání živého Slova Božího — Ježíše Krista. Svědectví Písma a svědectví Kristovo patří vlastně k sobě. Kristus je nám zjeven skrze Písmo a Písmo jsme dostali proto, aby nám zjevilo Ježíše Krista.

3. Svědectví Boží

Co říká Boží svědectví o Ježíši? 1 Jana 5,9.12

Jen ten, kdo věří v Krista, přijme věčný život. Jen stálým symbolickým přijímáním Kristova těla a krve můžeme mít jistotu, že jsme účastníky Boží přirozenosti. V tomto ohledu by neměl nikdo lhostejně říkat, že jde jen o to, abychom byli čestní a nezáleželi na tom, čemu vě-

říme. Nevyhýbejme se kříži. Jestli nepřijmeme světlo od Slunce spravedlnosti, nebudeme mít spojení se Zdrojem světla. Jestli toto světlo nezůstává v nás, nebudeme moci být spaseni.

Jaké zaslíbení dostává ten, kdo přijímá Ježíšovo svědectví? Jan 1,12.13

Jan to označuje za blud, když někdo věří, že všichni budou spaseni proto, že Kristus zemřel za všechny lidi. Rovněž pokládal za nesprávné takové tvrzení, že Bůh některé lidi předurčil ke spáse a jiné k zahynutí. Jan říká důrazně, že rozhodnutí spočívá v lidech samých. „Ti, kteří ho přijali“ a „ti, kteří věří v jeho jméno“, stávají se dětmi Božími.

4. Boží moc

Jak ovlivňuje Ježíšovo svědectví život věřících?

Uvedeme deset způsobů, jak Boží slovo uskutečňuje změnu v životě věřících:

1. Osvěcuje každého člověka (Jan 1,9).
2. Probouzí svědomí (Žid 4,12.13).
3. Soudí (Jan 12,48).
4. Probouzí víru (Řím 10,17).
5. Plodí nový život (1 Petr 1,23).
6. Vysvobozuje z moci hříchu (Jan 8,31.32).
7. Očišťuje duši (Jan 15,3).
8. Posvěcuje věřícího a církvev (Jan 17,17).
9. Usměruje křesťanské svědectví (Fil 2,15.16).
10. Vede ke Zdroji věčného života (Jan 5,24.39).

Duchovní život je třeba udržovat ustavičným spojením s Kristem. Máme o něm stále uvažovat. Slovo Boží uložené v srdci a moc Kristovy milosti udělá člověka takovým, jakým být má.

5. Působení Božího slova

Za co máme pokládat slova knihy Zjevení, jakož i jiná slova bible? 2 Tim 3,16

Boží slovo se bude projevovat po celou věčnost. Nedovolme žádnému člověku rozdělovat Boží slovo a vykládat, co z něho zjeveno je a co ne, co je inspirováno a co ne. Takoví lidé nejsou schopni rozumět věcem tajemství Božího. Nepotřebujeme, aby nám někdo říkal: „Tohle zavrhnou a tohle přijmu.“ Musíme věřit celému Písmu, tak jak je.

Jak varuje Spasitel před svévolným zacházením s jeho poselstvím v knize Zjevení a v celém Písmu? Zjev 22,18.19

Těmito varovnými slovy Bůh člověka napomíná, aby nic neměnil na tom, co Bůh zjevil nebo přikázal. Varování se týká všech, kteří svým vlivem svádějí lid, aby zlehčovali Boží zákon. Písané slovo, zákon Boží, změní povahu každého člověka a odsoudí všechny, které tato neomylná zkouška prohlásí za nedostatečné.

6. Blahoslavený, kdo čte . . .

Jaké zaslibení uvádí Zjevení na počátku? Zjev 1,3

Je vysloveno požehnání nad těmi, kteří tato slova zachovávají. Blahoslavenství chce povzbudit lidi, aby knihu zkoumali. Nesnadná symbolika této knihy nás nesmí odradit ani unavit. Kristus nám může pomoci. Poselství knihy Zjevení se týká všech lidí.

Kdo jediné bude nakonec blahoslavený? Zjev 22,7

„Kdo zachovává“ je ten, pro koho Boží zjevení nebylo marné. Pán Ježíš prohlásil: „Blaze je těm, kteří slyší Boží slovo a zachovávají je“ (Luk 11,28), a na jiném místě říká: „Má matka a moji bratři jsou ti, kdo slyší Boží slovo a podle něho jednají“ (Luk 8,21). Pán Ježíš poukázal i na rozdíl mezi těmi, kteří jen slyší a těmi, kteří slyší a činí. Toto slyšení a konání tvoří trpělivost svatých.

Ježíšovo svědectví

Zákl. verš: Zjev 12,17

Když je nám Ježíš Kristus představen jako věrný a pravý svědek, pak musí mít i určité svědectví. Toto svědectví zjevil Kristus svým služebníkům prorokům, kteří „zkoumali, na který čas a na jaké okolnosti ukazuje Duch Kristův v nich přítomný, když předem svědčí o utrpeních, jež má Kristus vytrpět, i o veliké slávě, která potom přijde“ (1 Petr 1,1).

Ježíš však za svého pozemského pobytu nemohl zjevit všechno, co chtěl, a to ani svým učedníkům: „Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nenesli“ (Jan 16,12). Zaslíbil však, že „až přijde Přímlovce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vy dávejte svědectví, neboť jste se mnou od počátku.“ (Jan 15,26.27).

Toto zaslíbení se zvláštním způsobem uskutečnilo ve zjeveních Janovi, „který dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista, vše, co viděl“ (Zjev 1,2). Apoštol byl upozorněn, aby napsal to, co mu bylo zjeveno a aby to poslal sedmi církevním sborům, které označil sám Ježíš.

1. Svědectví Ježíše Krista

Co říká Zjevení o poselství „věrného a pravého Svědka“? Zjev 1,2.9

V knize Zjevení se setkáváme s výrazem „svědectví Ježíše Krista“, „svědectví Ježíšovo“ anebo jen „svědectví“. V řečtině chápeme tyto výroky jako „svědectví“, které vydávají křesťané o Ježíši Kristu, nebo jako „svědectví“, které pochází od Ježíše a skrze proroky je zjeveno církvi.

Porovnání s kap. 19,10 dává jasně přednost druhému výkladu. V tomto textu totiž „svědectví Ježíšovo“ je definováno jako „duch proroctví“ ve významu, že Ježíš vydává svědectví církvi prostřednictvím proroků.

Které jiné výrazy jsou uvedeny v souvislosti se „svědectvím Ježíšovým“? Zjev 1,2,9; 12,17

Kromě výrazu „svědectví Ježíšovo“ je zde mluveno o „slově Božím“, nebo o „Božích přikázáních“.

2. Věrní svědkové

Kam se dostal Jan pro vydávání svědectví o Ježíšovi? Zjev 1,9

Nepřátelé pravdy doufali, že vypovězením Jana navždy umlčí hlas věrného svědka Božího; avšak na ostrově Patmos se učedníku dostalo poselství, jehož vliv bude posilovat církev až do konce času. Ač to nezmenšovalo jejich odpovědnost za zločin, jehož se dopustili, stali se ti, kdož vypověděli Jana, nástrojem v rukou Božích k provedení záměru nebes. Tak úsilí, které chtělo uhasit světlo, vedlo k tomu, že se pravda projevila ve směle víře.

Co se stalo s jinými svědky z téhož důvodu? Zjev 6,9; 20,4

Při otevření páté pečeti viděl Jan ve vidění ty před oltářem, kteří byli pobiti pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista. Ve svém úsilí zastavit dílo, které bylo svěřeno učedníkům Páně, nepřítel spravedlnosti nezapomněl na nic. Podobně jako apoštolové, padli i mnozí další na svých místech, ale dílo rostlo. Dělníky zabíjeli, ale dílo pokračovalo.

3. Duch proroctví

Jaký význam má podle slov apoštola Jana výraz „svědectví Ježíšovo“? Zjev 19,10

Z těchto slov vysvítá, že svědectví Ježíšovo a duch proroctví je jedno a totéž, tj. všechna pravá proroctví mají svědectví Ježíšovo a všichni, kteří mají svědectví Ježíšovo, jsou proroky v tom smyslu, že jsou mluvčími nebo svědky Ježíše. Slovo proroctví“ znamená každé inspirované poselství od Boha skrze proroka.

Která jiná podrobnost je důkazem, že andělé skutečně přinášejí svědectví Ježíšovo prorokům? Zjev 19,10; 22,8.9

Úzký vztah mezi „svědectvím Ježíšovým“ a proroctvím vyplývá z dalšího porovnání mezi Zjev 19,10 a 22,9. Ve Zjevení 19,10 se nám anděl představuje jako „spoluslužebník tvůj a bratří tvých, těch, kteří mají svědectví Ježíšovo“ a ve Zjev 22,9 jako „spoluslužebník tvůj a bratří tvých proroků“. Na základě rozumného závěru, že tyto dva výrazy anděla jsou shodné, je možno ztotožnit s proroky ty, kteří mají svědectví Ježíšovo. Protože proroci mají zvláštní poslání nést Ježíšovo poselství lidu, je podepřen výklad, že svědectví Ježíšovo se vztahuje na „svědectví“, které Ježíš dává církvi.

4. Dar proroctví

Co můžeme vyvozovat ze skutečnosti, že zaslíbení prorockého daru dostala církev z téhož důvodu jako ostatní dary? Ef 4,11–13

Novozákonní pisatelé nikde nenaznačují, že by dar proroctví měl skončit svou působnost v apoštolské církvi. Naopak, Pavel říká, že vedle jiných darů Ducha, které uvádí v Ef 4,11 měl tento dar pokračovat „až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti“ (v. 13). Církev dosud potřebuje všechny ostatní zvláštní dary, o kterých je zmínka v 11. verši. Duch svatý dosud uzpůsobuje muže a ženy, aby toto poslání plnili. Proč by poslání proroka mělo být výjimkou?

Jaké vážné varování vyjádřil apoštol? 1 Tes 5,21; 1 Jana 4,1

Náš Pán připomínal, že křesťanskou církev budou znepokojovat falešní proroci, zvláště v době před jeho druhým příchodem. Svůdná moc těchto falešných proroků měla být tak velká, že kdyby bylo možné, „svedli by i vyvolené“. Skutečnost, že Kristus varoval před falešným projevem prorockého daru před svým druhým příchodem, je závažným důkazem, že tu bude i pravý projev tohoto daru, protože jinak by mohl věřící varovat před všemi proroky, kteří by mohli přijít.

5. Církev ostatků

Kterými dvěma zvláštnostmi se vyznačuje církev ostatků? Zjev 12,17

Příkázání Boží a svědectví Ježíšovo patří k sobě. Oboje musíme oznamovat před světem. Poslední velký spor mezi pravdou a bludem je jen závěrečnou fází odvěkého sporu o Boží zákon. Ježíš Kristus chtěl světit zvláštní poselství církvi ostatků. (Slovo „ostatek“ znamená to, co uniklo zkáze, bylo zachráněno, přečkalo zkázu, tedy zbytek.) Této církvi světil odpovědnost za zvěstování posledního poselství světu. Adventisté věří, že „ostatky“ se mají vyznačovat projevem daru proroctví. „Svědectví Ježíše Krista“ je podle nich svědectví Ježíšovo a projevuje se mezi nimi skrze dar proroctví.

6. Piš sedmi sborům

Komu měl prorok oznámit Ježíšovo svědectví? Zjev 1,11

Jan byl vícekrát osloven, aby napsal všechno, co viděl, že se zanedlouho stane, a to, co mu Pán oznámil skrze anděla. Pak to měl poslat sedmi církevním sborům. Jména sedmi sborů jsou symbolem církví v různých obdobích křesťanského věku. Číslo sedm znamená úplnost a je

symbolem toho, že poselství sahá až do konce času a že použité symboly zjevují stav církve v různých obdobích dějin světa.

Co je podstatou obsahu Ježíšova svědectví sedmi sborům?

1. Zjevení je především zjevením Ježíše Krista. Už nejde o trpícího Mesiáše, ale o zmrtvýchvstalého Pána, který je živ na věky věků a teď v zájmu své pozemské církve působí po pravici Božího trůnu v nebeské svatyni až potud, pokud se nenavráťí na oblacích nebeských.

2. Zjevení je odhalením, „co se má stát brzo“, informací, kterou Pán chtěl dát své církvi. Proto adresoval zvláštní poselství každé ze sedmi symbolických církví. Kromě místní a historické aplikace má každé z poselství duchovní hodnotu pro všechny ostatní církevní sbory až do dnešních dnů.

3. Zjevení obsahuje zvláštní poselství pro církve ostatků, které bylo svěřeno poslání kázat „věčné evangelium“. I toto téma chceme studovat, protože víme, že na jeho pochopení závisí nejen víra adventního společenství, ale i úspěch jeho poslání na světě.

---

3. úkol — dne 17. dubna 1982

Církevní sbory v katakombách

Zákl. verš: Zjev 2,7

Sedm dopisů v knize Zjevení je adresováno sedmi církevním sborům v Malé Asii (v dnešním Turecku). Základní význam dopisů je v poselstvích odeslaných těmto místním církevním sborům. Hlubší význam těchto poselství se týká církve univerzální. Třetí významová oblast

je v aplikaci každého z uvedených sborů na určité období církevních dějin. Nám půjde právě o tento poslední význam při studiu dopisů sedmi sborům.

Efez představuje apoštolskou církev od roku 31 do roku 100 po Kr. Smyrna je církví doby císařského pronásledování od roku 100 do roku 313, kdy císař Konstantin zrovnoprávnil všechna náboženství. Jsou tři možné důvody, proč se efezský sbor uvádí jako první.

1. Efez byl hlavním městem římské provincie v Asii a sídlem prokonzula. Proslavil se však hlavně jako důležité náboženské středisko s velkolepým chrámem zasvěceným bohyni Artemis, kterou Římané nazývali Dianou (Sk 19,23,24).
2. Efezská církev byla prvním církevním shromážděním, které založil apoštol Pavel v Asii kolem r. 52. Stal se brzy důležitým křesťanským střediskem. Podle tradice se po zničení Jeruzaléma r. 70 odstěhoval do Efezu apoštol Jan a odtud byl pravděpodobně mezi r. 96—98 deportován na ostrov Patmos.
3. Symbolický význam jména Efezus — žádoucí — nepochybně vedl k volbě efezského sboru za představitele první, tj. apoštolské církve.

Sbor ve Smyrně je vzpomenut jen ve Zjevení. Založil jej pravděpodobně apoštol Pavel během svého tříletého působení v Efezu. Město Smyrna bylo založeno kolem roku 1200 př. Kr. Pro svou jedinečnou polohu na břehu Egejského moře vzdáleného 30 mil severně od Efezu ho lidé nazývali ozdobou Asie. Toto město bylo rodištěm slavného řeckého básníka Homéra. Smyrna existuje dodnes pod jménem Izmir.

Jméno Smyrna znamená „myrha“. Je to lék nahořklé chuti a příjemné vůně, který se používal při balzamování mrtvol. Žádné jiné jméno by lépe nevystihovalo bolestnou zkušenost, kterou musela projít „církev katakomb“ za římského pronásledování. Je to současně i příklad, čím církev v tomto světě má být — příjemnou vůní pro Krista.

1. Poselství apoštolské církve

Komu je adresován každý ze sedmi dopisů? Zjev 2,1

Jan měl napsat andělu každého ze sedmi sborů. V řečtině to může znamenat lidského posla právě tak jako nebeskou bytost. Jde zde o toho, komu Bůh svěřil závažnou odpovědnost ve své církvi.

Jaký význam měly symboly, kterými se sám Ježíš představuje efezskému sboru? Zjev 2,1; 1,20

Kristus je vyvýšen, jak třímá ve své pravici sedm hvězd. To je pro nás zárukou, že žádný sbor, jenž věrně dostojí svým povinnostem, se nemusí obávat, že bude zničen, neboť ani jediná hvězda, kterou chrání Všemohoucí, nemůže být vyrvána z ruky Kristovy.

Jaký je vztah mezi symbolem svícny a varováním, které Ježíš adresuje efezskému sboru? Zjev 2,5

Poselství efezskému sboru představuje Krista chodícího mezi sedmi zlatými svícny a se sedmi hvězdami v ruce. Jeho procházení se mezi nimi symbolizuje jeho stálý zřetel na církve. Ten, který ochraňuje Izraele, nespí, ani nedříme.

2. „Opustil jsi svou první lásku“

Jakou pochvalu dostal efezský sbor? Zjev 2,2.3.6

Každému ze sedmi sborů Kristus říká, „znám skutky tvoje“. Toto napomenutí pochází od toho, který dobře zná problémy každého sboru, a proto může doporučit vhodné a účinné řešení. Důvodem pochvaly efezského sboru byly jeho skutky, úsilí a trpělivost — ty vyznačovaly jeho charakter. Nesnášel činitele nepravosti ani falešné bratry, ani podvodné apoštoly.

Jaké napomenutí dostal efezský sbor? Zjev 2,4

Ve svých počátcích se sbor v Efezu vyznačoval dětskou prostotou a horlivostí. Po čase však horlivost věřících

začala ochabovat a jejich láska k Bohu a jednoho k druhému začala mizet. Do sboru se vloudilo ochlazení. Někteří zapomněli, jakým podivuhodným způsobem přijali pravdu.

3. „Čiň první skutky“

Jakou trojitou radu dostali křesťané v Efezu? Zjev 2,5

Na duchovní úpadek je jen jeden lék — ten, který doporučil Ježíš. Má tři znaky pravého obrácení: probuzení svědomí, pokání a skutky víry. Výzva ku pokání zaznívá ze všech poselství církevním sborům s výjimkou dopisů adresovaných Smyrně a Filadelfii.

Co se mělo stát, kdyby věřící nečinili pokání? Zjev 2,5

Pán je vždy připraven pomoci svým dětem, posilnit je a potěšit. Když se od něho neodvrátí, chce je i nadále vést ku pokání. Boží varovné výzvy nebudou napomínat lidi ustavičně. Když nedojde ku pokání, Pán pohne jejich svícem a vznešené poslání církve osvěcovat svět svěří jiným.

4. „Kdo zvítězí“

Jaká výzva zazněla každému ze sedmi sborů? Zjev 2,7

Tato výzva se opakuje na konci každého dopisu sedmi sborům jako úvod k zaslíbení nebo na závěr poselství. Duch zde oslovuje „církve“, protože Boží zaslíbení patří věřícím každého věku. První podmínkou k získání věčného života je umět naslouchat. Ježíš to zdůrazňoval při různých příležitostech.

Komu patří zaslíbení prvního dopisu? Kde se splní? Zjev 2,7

Ve všech sedmi dopisech patří zaslíbení těm, kteří zvítězí. Ve slovech textu není upřesněno, o jaké vítězství jde. Avšak všichni, kteří se narodili z Boha, vědí, že je to „vítězství, které přemáhá svět“. Ježíš to definoval jasně,

když řekl: „Ne každý, kdo mi říká Pane, Pane, vejde do království nebeského, ale ten, kdo činí vůli mého nebeského Otce“ (Mat 7,21). Vítězství efezských křesťanů spočívá v návratu k jejich první lásce. Toto zaslíbení se dokonale naplní v království Božím. Je zajímavé, že některá zaslíbení, která dostaly sbory, jsou podrobnostmi popisu „nového nebe a nové země“ ve Zjevení 21. a 22. kap.

5. Poselství pronásledované církvi

Jaký je rozdíl mezi způsobem, kterým se Ježíš představuje církvi ve Smyrně a poselstvím, které jí posílá? Zjev 2,8

Způsob, jak se Spasitel představuje každé ze sedmi církví, vždy odpovídá potřebám církve. Pohanským Římem pronásledovanému sboru se Kristus představuje jako věčný, všemohoucí Pán nebe i země, jako ten, který trpěl i zemřel a který žije.

Jaký je stav smyrnenského sboru? Zjev 2,9

Soužení smyrnenského sboru pocházelo ze tří zdrojů: pronásledování, velké chudoby a udavačství. Křesťanská církev byla více než dvě století terčem prudkého pronásledování. Nejkrutější zkouška pro církev tohoto období přišla ze strany židů. Skutky apoštolské zaznamenávají, že první pronásledování započalo vlastně v synagogách. Ve druhém století židé obviňovali křesťany, že zfalšovali Písmo, a to bylo nejhorší obžalobou. Od té doby jako nepřátelé křesťanské církve tito rouhači už nebyli židy v náboženském slova smyslu. Postavili se na stranu toho, kdo obžalovává Boží děti, a tak vytvořili „synagogu satanovu“.

6. Koruna života

Jaké dvojí napomenutí adresoval Kristus křesťanům ve Smyrně? Zjev 2,10

Tato rada je bez výčitky a výstrahy. Nezakrývá utrpení, kterými bude muset smyrnenský sbor projít. Ďábel (tj. žalobce) se tu jasně uvádí jako moc, která je v pozadí pronásledování. Jeho snahou je dovést věřícího ku pádu. Bůh dovoluje utrpení, aby vyzkoušel naši víru. V utrpení se církev buduje. Symbolicky je zde předznačeno desetileté utrpení za císaře. Diokleciána (303—313). Evangelium však nebylo umlčeno a věrní Kristovi následovníci zvítězili. Římsí císaři pronásledovali křesťany dvě století, církev však nakonec zvítězila.

Jaké zaslíbení patří vítězi? Zjev 2,11

V desátém verši Spasitel zaslubuje „korunu života“ tomu, kdo zůstane věrný až do smrti. V 11. verši ujišťuje vítěze, že nebude muset trpět „druhou smrt“, která je definitivním zničením „v jezeře, kde hoří oheň a síra“ (Zjev 21,8).

---

4. úkol — dne 24. dubna 1982

Církev katedrál

Zákl. verš: Zjev 2,17

Třetí a čtvrtý dopis knihy Zjevení je adresován sborům v Pergamonu a Tyatiře, které symbolizují vítězné období křesťanské církve od r. 313—538 a období nadvlády církve od r. 538—1798.

Pergamon byl hlavním městem římské provincie v Asii. Hned od začátku 3. století př. Kr. bylo město jedním z hlavních středisek kultury a vzdělání. Třebaže v době Janově jeho slávu začínal zatemňovat Efez, zachoval si Pergamon svůj dřívější význam. Tato města spolu započala o prvenství,

Význam jména Pergamon je „vyvýšenina“, „vysoký hrad“, „akropole“. Je spíše odvozen od polohy města, vybudovaného na vyvýšenině, dominujícího nad krajinou jako mohutný hrad.

Příznačnou zkušeností této církve byla povýšenost. Z pronásledované sekty se stala populární a mocná organizace.

Za pergamonský úsek církevních dějin můžeme pokládat dobu asi od začátku vlády císaře Konstantina r. 313—538. Toto období můžeme označit za „věk popularity“.

V souvislosti s prorockým obdobím Tyatiry vykládá se toto jméno jako „strávená oběť“, „příjemná oběť“, „věrná služba“, snad na základě „skutků tohoto sboru“, o kterých se mluví ve verši 19. Město se vyznačovalo výrobou látek (Sk 16,12—14) a rozvinutým řemeslnictvím.

Poselství tyatirskému sboru můžeme v církevních dějinách vhodně aplikovat na církevní období duchovního temna, kdy lidé opravdu milující Boha museli překonávat velké těžkosti.

1. Poselství adresované odpadlé církvi

Jaký je význam symbolu, kterým se Ježíš představuje církvi v Pergamonu? Zjev 2,12 porovnej s Žid 4,12

Ježíš Kristus je živé Slovo, norma veškeré pravdy. V době kompromisů, odpadnutí a vzrůstající popularity křesťanství se Spasitel představuje církvi jako ten, který drží „meč Ducha“ a je připraven bojovat se vším, co není v souladu s pravdou.

Co vyzdvihl Ježíš v pergamonském sboru? Zjev 2,13

Hlavní ctností pergamonského sboru bylo, že neochvějně obstál v nepříznivém prostředí, ve skutečné baště pohanství, kde je „trůn satanův“. V Pergamonu r. 29 př. Kr. začalo první zbožňování živého císaře. Pergamonský sbor výstižně symbolizuje období církevních dějin, na které můžeme aplikovat prorocká slova apoštola Pavla z 2 Tes 2,3—12.

2. Působení světských vlivů

Jaké dvojí pokárání adresuje Ježíš církvi v Pergamonu? Zjev 2,14.15

Pergamonský sbor měl určitý problém. Dovolil, aby v jeho středu pravda a blud žily spolu. Křesťanství bylo uznáno jako státní náboženství. V tomto období církevních dějin přistoupilo k církvi mnoho pohanů. To vedlo ke kompromisům a k duchovní modloslužbě.

Učení Mikulášenců byla nauka, kterou Bůh nenáviděl. Efezský církevní sbor byl pochválen proto, že toto učení zavrhl (Zjev 2,6). Církev v Pergamonu je však trpěla.

Co znamená Ježíšova výstraha? Zjev 2,16

Pán znovu volá svou církev ku pokání. Nevyzývá ty, kteří jsou v hříchu nebo v bludu, ale ty, kteří trpí blud a přitom nosí Boží jméno. Ježíš ujišťuje, že sám zasáhne a bude bojovat proti bludu.

3. Zaslíbení vítězi

Jaké zaslíbení patří vítězi? Zjev 2,17

V Písmu jméno člověka představuje často jeho charakter a nové jméno má naznačit nový charakter. Nové se neutváří podle starého, ale nahrazuje ho a liší se od něj. Křesťan zde má zaslíbeno „nové jméno“, tj. novou a zvláštní povahu utvořenou podle Boží povahy. Zkušenost nového jména „nezná nikdo než ten, kdo je dostává“. Toto nové jméno (nový charakter) napsané na bílém kaménku, bude sloužit jako osvědčení vítězství, nebo odmítnutí každého hříchu.

Jak může být Slovo mečem i manou současně? Zjev 2,12.17

„Měč Ducha“ je částí křesťanovy výzbroje. Je to slovo Boží. Touto zbraní zvítězil Ježíš nad pokušitelem a tuto zbraň použije ve své církvi proti všem, kteří se neřídí jeho svatým učením. Boží slovo je však i každodenním

chlebem věřícího. Je nebeskou manou, která sytí každého, kdo chce konat Boží vůli.

4. Poselství pro středověkou církev

Jakým názvem se představuje Ježíš tyatirskému sboru? Jaké vlastnosti jsou zahrnuty v tomto jménu? Zjev 2,18

Název je odvozen z popisu oslaveného Krista.

Které křesťanské ctnosti vyzdvihl Ježíš v Tyatiře? Zj 2,19

Spasitel nikdy nesoudí povrchně. I v temném středověku odhaluje dobro a vidí to, co zasluhuje uznání. I v době temna vykonali lidé mnoho chvályhodných činů lásky. Upřímní křesťané obvazovali rány Evropy v době válek, vpádů a přírodních pohrom. Církev v Tyatiře zažila duchovní pokrok.

5. Královna Jezábel

Jakou vážnou výčitku adresoval Pán sboru v Tyatiře? Zjev 2,20.21

„Jméno „Jezábel“ připomíná nejhorší chvíle izraelských dějin. Její podpora Bálovy služby v Izraeli (1 Král 21,25) našla v době Janově ozvěnu u falešných proroků, kteří se snažili zavést tyatirský sbor nesprávným směrem. Poselství naznačuje, že zde bylo otevřenější a vzdorovitější odpadnutí než v Pergamonu. Postava Jezábel v tyatirském období církevních dějin představuje mocnost vedoucí ke středověkému odpadnutí.

Jaké vážné soudy byly vyřknuty nad těmi, kteří přijali Jezábel? Zjev 2,22.23

Způsob potrestání této falešné prorokyně odpovídá jejím zločinům. Soud měl postihnout nejen matku, ale i její potomstvo, které po ní zdědilo její špatné povahové vlastnosti.

Jakou radu dal Pán všem v Tyatiře? Zjev 2,24.25

Historicky se to vztahuje na malé středověké skupiny, které chtěly zůstat věrny apoštolskému křesťanství. Podobná hnutí byla uvnitř formální církve i mimo ni. Zvláště významné byly skupiny Valdenských v Evropě a stoupenců Viklefových v Anglii. Členové měli zůstat věrni světlu, které dostali.

6. Zaslíbení jitřní hvězdy

Jaké zaslíbení dostává vítěz v Tyatiře? Zjev 2,26.27

Slova tohoto zaslíbení pocházejí ze Žalmu 2 a některé podrobnosti připomněl apoštol Jan později ve Zjevení 12,5 a 19,15. Vyvolení mají podle tohoto zaslíbení kralovat s Kristem a ovládat národy (Zjev 20,6). Z toho důvodu Mistr-Hrnčíř rozbiie na kusy starý pořádek a všechno udělá nové; moc i vládu dostane od svého Otce.

Co znamená výraz „jitřní hvězda“ v závěru zaslíbení ze Zjev 2,28?

Tento symbol je pravděpodobně narážka na Balámovo zaslíbení Izraeli (4 Moj 24,17), oznamující příchod Mesiáše. Použil ho i Petr (2 Petr 1,19). Vítěz bude mít přednost vidět Ježíše tváří v tvář, protože on je tou „jasnou jitřní hvězdou“. Jitřní hvězda, znamená dne přicházejícího velkého světla, brzy rozptýlí noční temnotu. To bylo vhodné zaslíbení pro středověkou církev.

Reformační a probuzenecké církve

Zákl. verš: Zjev 3,5

Dopisy církevním sborům v Sardách a ve Filadelfii se dostávají do novodobého věku křesťanské církve, začínajícího reformaci (r. 1517) až do roku 1844.

Asi 48 km jihovýchodně od Tyatiry bylo hlavní město lidského království, Sardy. Za vlády Kroisa (563—546 př. Kr.) dosáhlo vrcholu svého blahobytu a bohatství. Město bylo postaveno na úrodné rovině asi 450 m nad hladinou moře a pokládalo se za nedobytné s výjimkou jediného místa, kde právě Kýros (Cyrus) jako zloděj v noci roku 546 překvapivě zaútočil. Město bylo podobně dobyto také ve 2. století př. Kr. To nám vysvětlí výzvu „k bdělosti“ ve verši 2. Církevní sbory v Sardech a ve Filadelfii jsou jmenovány jen ve Zjevení, i když určitě vznikly v době apoštola Pavla. Sardy historicky představují církve reformace (1517—1798). Filadelfia, jejíž jméno znamená „bratrská láska“, obdivuhodně symbolizuje velké křesťanské probuzení, období od r. 1798 do roku 1844.

Filadelfia se svým malým počtem obyvatel (15 tisíc) bylo málo významným městem. Proto říká věrný Svědek: „Máš malou moc.“ Přes svou malost tento sbor věděl, jak má žít příkladným křesťanským životem. Proto mu Pán nic nevytýká, podobně jako církvi ve Smyrně. Je zajímavé, že ze sedmi uvedených sborů dosud existuje sbor ve Filadelfii a ve Smyrně. Oba tyto křesťanské sbory přežily turecký vpád.

1. Církev v období reformace

Jaký je význam dvou symbolů, kterými se Ježíš představil v dopise sardskému sboru? Zjev 3,1

Náš Pán se představuje jako ten, který má sedm duchů, tj. Ducha v jeho plnosti a současně dolilíží na svou církev, protože ve své pravici má sedm hvězd (viz Zjev 1,16.17).

Jaký je skutečný stav církve v Sardách? Zjev 3,1.2

Sardský sbor představuje začínající protestantismus. Reformační církev ve svých počátcích poznala, co znamená žít vírou v Ježíše Krista, ale spokojená s určitými výsledky, zlhostejněla.

Jaký soud je vyřčen nad skutky sardského sboru? Zjev 3,2

Skutky sardského sboru nebyly před Bohem dostatečné. To také znamená, že členové nebyli patřičně obrázení. Návratem k Písmu reformační církev našla pravdu, ale toto dílo nebylo úplné, nebylo dovršeno.

2. „Probud' se!“

Jakou radu dostal sardský sbor? Zjev 3,2.3

Jestli chceme pravdu vlastnit, pak ji nestačí nějak zázračně přijmout, nebo jí jen horlivě naslouchat. Člověk ji musí také vytrvale zachovávat. Jestli se duchovní život člověka dostane do bezduchého formalismu, pak jediným lékem zůstává pokání. Život, který žijeme, má být ustavičným pokáním a pokorou. Máme-li pravou pokoru, máme vítězství.

Jaké to bude mít následky, když sardská církev nebude bdít? Zjev 3,3

Zde je zmínka o druhém příchodu Pána Ježíše. Tato zmínka potvrzuje místo této církve v chronologickém pořadí. Sardská církev měla být svědkem znamení oznamujících návrat Ježíše Krista na zem — lisabonské zemětřesení (1755), tmavý den (19. května 1780). Ale proto, že nebděla, Pán přijde jako zloděj v noci, takže nezví, v kterou hodinu přijde. Dnes mnozí formální křesťané

nejen že nic nevědí o znameních ukazujících Ježíšův druhý příchod, ale jednoduše ho popírají.

3. Trojí zaslíbení

Koho Pán chválí v sardském sboru? Zjev 3,4

O sardském sboru čteme, že měl několik málo věrných jednotlivců mezi mnohými, kteří zhostejnili a zlehčili si svou závaznost vůči Bohu. Kdo má tu přednost, aby mohl být počítán mezi ty jednotlivce? Měli bychom se zamyslet nad tím, koho Pán míní, když říká, že „málo“ jednotlivců neposkvrnilo bílé roucho charakteru.

Jaké trojí zaslíbení patří vítězi v Sardách? Zjev 3,5

V tomto trojím zaslíbení jsou jasně konstatovány podmínky spasení takto:

1. Člověk musí být oděn bílým rouchem. To je symbol Kristovy spravedlnosti, přijaté vírou, to je ospravedlnění vírou.
2. Jeho jméno musí být zapsáno v knize života, symbolizující spasení z milosti. To nezávisí na Boží libovůli, ale na naší víře v Ježíše a na poslušnosti jeho zákonů — „na víře, působící skrze lásku“ (Gal 5,6).
3. Člověk musí dostat Kristovo schválení. On totiž potvrzuje naše jména před svým Otcem, když se za nás přimlouvá.

4. Probuzenecká církev

Jak se představuje Pán filadelfskému sboru? Zjev 3,7

Pán Ježíš se znovu představuje jako zosobnění božských vlastností. On je „ten svatý“ (Sk 3,14) tj. on byl výsostně oddělen, aby splnil vůli Boží. Protože dokonale splnil své poslání, má klíč Davidův a moc otevírat a zavírat dveře království, čehož předobrazem byl trůn Davidův.

*Pro které vlastnosti je oceněna filadelfská církev?
Zjev 3,8*

Kristus neposílá filadelfské církvi ani výčitky ani výstrahu. Pán jednoduše ukazuje na výjimečnou náboženskou situaci. Bůh může vykonat všechno, když se jeho děti nespolehnají na svou vlastní moc, ale přidržují se Božího slova a nestydí se za svědectví Ježíšovo.

5. „Zachoval jsi mé slovo“

Jaké troji zaslíbení dostala filadelfská církev v důsledku své výjimečné duchovní zkušenosti? Zjev 3,8–10

a) „Hle otevřel jsem před tebou dveře“ (Zjev 3,8). Zde je zaslíbena neomezená příležitost pro misijní úsilí, kterému nemůže překážet žádná světská moc. Církev během filadelfského období byla svědkem světoširého misijního rozmachu. Byla to doba obnoveného zájmu o studium Písma a velké horlivosti při jeho šíření, podmíněném vznikem biblických společností.

b) „Hle, dávám do tvých rukou ty, kdo jsou ze synagogy satanovy... že přijdou a padnou ti k nohám“ (Zjev 3,9). Nezáleží, zda jde o více příslušníků židovstva, falešných křesťanů či pohanů. Důležité je, že Spasitel slíbil, že je uschopní, aby přijali evangelium, aby přišli do styku s pravými křesťany, a že se jim dá poznat. Skutečnosti potvrzují toto proroctví. V letech 1516 až 1844 se mnozí Židé obrátili ke křesťanství. Protestantismem otřásla velká náboženská probuzenecká hnutí. Kromě jiných vzniklo také adventní hnutí. Toto období bylo svědkem zrodu zvláštního misijního úsilí na záchranu pohanů.

c) „Zachovám tě v hodině zkoušky, která přijde na celý svět“ (Zjev 3,10). To je odlišná narážka na události, jež mají zastihnout svět na konci času, zvláště v době soužení, které má přijít na obyvatele světa. Je třeba, aby filadelfský duch byl zachován i u těch, kteří projdou největším soužením před příchodem Páně.

Ceho se měli křesťané z Filadelfie pevně držet? Zjev 3,11

6. „Sloup v chrámě“

Jaká přednost je zaslíbena vítězi filadelfské církve a jaký význam má toto přirounání? Zjev 3,12

Toto zaslíbení odpovídá charakteru filadelfských křesťanů. Vítěz se v důsledku své věrnosti Boží službě stane jakýmsi sloupem, symbolem síly, stálosti a vítězství v Božím chrámě, tj. v přímé přítomnosti Boží po celou věčnost.

Čím ještě pocítí Spasitel vítěze a co je symbolem těchto vyznamenání? Zjev 3,12

- A. „Jméno svého Boha“. Jde o zaslíbení úplné obnovy Stvořitelova obrazu ve vítězi. Bude znovu patřit Bohu.
- B. „Jméno jeho města“. Vítěz bude mít právo žít v novém Jeruzalémě, bude jeho občanem. Nový Jeruzalém bude jeho městem.
- C. „Jméno své nové“. Charakter vítěze bude dokonale zrcadlit charakter Ježíšův. Bude jako Kristus, protože ho bude vidět tak, jak je (1 Jana 3,2).

---

6. úkol — dne 8. května 1982

Poslední církev

Zákl. verš: Zjev 3,21

Dopis adresovaný křesťanské církvi v Laodiceji je zvláště důležitý pro církev adventistů sedmého dne. Jde o Kristovo poslední poselství jeho lidu a je adresováno církvi doby konce. Ať už jméno Laodicea znamená cokoli — „ospravedlněný lid“, „souzení lidu“ nebo „oddělení národů“ — vždy to souvisí se závěrečným dílem Kristovy církve

ve v poslední fázi dějin. Laodicejská éra církevních dějin začala roku 1844 na sklonku prorocké předpovědi o 2300 dnech — letech (Dan 8,14) a na začátku vyšetřujícího soudu.

Město Laodicea bylo pojmenováno na počest Laodiké, ženy Antiocha II., který toto město založil ve 3. stol. př. Kr. Laodicea byla vzdálena asi 60 km jihovýchodně od Filadelfie. Město velmi prosperovalo za římské éry, koncem 1. stol. př. Kr.

Laodicejskou specialitou byla jemná černá látka vyrobená z vlny černých ovců, které v těchto oblastech pěstovali. Laodiceu proslavila také vynikající lékařská škola a výroba známého očního léku. V důsledku velkého obchodního ruchu bylo město bohaté. Všechny tyto podrobnosti nám pomohou osvětlit a pochopit výroky věrného a pravého Svědka.

Pozoruhodné jsou i dvě další podrobnosti. Z Hierapolis do Laodiceje se přiváděla vodovodem vlažná voda, kterou měl lid velmi rád. 35 let před napsáním Zjevení postihlo město pustošivé zemětřesení. Laodičané však odmítli Římem nabízenou pomoc s tvrzením, že „nic nepotřebují“ (Zjev 3,17).

Laodicea byla zničena Turky ve 13. stol. po Kr. Poselství dopisu Laodičanům ze Zjevení je pro nás dnes velmi důležité. Věnujme mu tedy zvýšenou pozornost.

1. Poselství Laodiceji

Jakými jmény se Ježíš představuje laodicejské církvi a jaký je jejich význam? Zjev 3,14

Kristus byl Bůh svou podstatou. Byl Bohem od věčnosti, Bůh nade vším, požehnaný na věky. Jako Boží Syn existoval od věčnosti jako zvláštní osoba, a přece jedno s Otcem. Byl nedostižnou slávou nebe. Byl velitelem nebeských bytostí a právem mu patřila pocta andělů. On je to světlo zářící v temnotě. Tato pravda sama o sobě nekonečně tajemná, vysvětluje jiná tajemství a jinak

nevysvětlitelné pravdy, zatímco sama je obklopena světlem nepřístupitelným a nepochopitelným.

2. Vlažná církev

Jak hodnotil Pán Ježíš skutky laodicejské církve? Zjev 3,15

Poselství laodicejské církvi je obžalobou a vztahuje se na lid Boží přítomné doby. Mnozí křesťané nejsou ani studení ani horcí. Zaujmají neutrální postavení a utěšují se při tom, že nic nepotřebují. Ježíš nenávidí tuto vlažnost. Oškliví se mu lhostejnost těchto lidí. Říká: „Kéž bys byl studený, anebo horký!“

Co může stihnout tyto vlažné jednotlivce? Zjev 3,15

Vlažná voda je nechutná a duchovní vlažnost právě tak. Spasitel nehrozí bezpodmínečným zahynutím, protože kdyby tomu tak bylo, následující rady by byly zbytečné. Jde spíš o varování, než o konečné rozhodnutí.

Polovičatí křesťané jsou horší než nevěřící, protože jejich slova a nevázanost svádějí mnohé. Nevěřící člověk ukazuje jasně svou barvu. Vlažný křesťan však klame obě strany. Není ani dobrým světákem ani dobrým křesťanem. Satan ho používá k tomu, k čemu se nikdo jiný nehodí.

3. „Nic už nepotřebuji“

Čím se chlubí laodicejská církev? Zjev 3,17

Může existovat větší sebeklam, než domněnka, že všechno je v pořádku, zatímco všechno je převrácené? Poselství věrného Svědka ukazuje lid Boží v žalostném sebeklamu. Církev si to však neuvědomuje. Neví, že její stav je před Bohem žalostný.

Jaký je skutečný stav laodicejských křesťanů? Zjev 3,17

V čem spočívá ubohost a nahořa těch, kteří se cítí bohatí? Je to nedostatek Kristovy spravedlnosti. Ve své

vlastní spravedlnosti jsou představeni jako v rouchu ohyzděným, a přece se v tomto stavu utěšují, že jsou oděni Kristovou spravedlností. Může být ještě větší sebeklam?

4. Ježíšova rada

Jakou radu dává Ježíš laodicejským křesťanům? Zjev 3,18

Radí nám, abychom si od něho koupili zlato vyzkoušené v ohni, bílé roucho a oční mast. Zlato vyzkoušené v ohni je víra a láska. Čím je více zkoušeno, tím větší je jeho lesk. Bílé roucho je čistota charakteru, Kristova spravedlnost — udělená hříšníkovi. To je roucho skutečně tkané v nebesích. Je možno je koupit jedině od Krista. Oční mast je moudrost a milost, která nás uschopňuje rozlišovat dobro od zla a odhalit hříchy pod každou maskou. Bůh dal své církvi oči, které si má podle jeho rady pomazat moudrostí, aby jasně viděla.

5. „Rozhorli se a čiň pokání!“

Proč Pán Bůh kárá a trestá? Zjev 3,19

Zásahy Páně jsou vždy motivovány láskou, a to i tehdy, když trestá. Bůh kárá nepravosti svého lidu, ale je to snad důkaz, že ho zavrhl? Nikoli. V církvi jsou chyby a Pán na ně poukazuje svými vlastními prostředky, a ne vždy jen svědectvími. Máme snad pro tyto výčitky zavrhnout Boží lid a říci, že mu Bůh odepřel svoje světlo a lásku? Nikoli. Právě to, co Bůh chce pro svůj lid vykonat, je důkazem, že ho miluje a že ho chce odvrátit od nebezpečné cesty.

Jaký záměr sleduje Pán, když svou církev napomíná a trestá? Zjev 3,19

Po otcovském napomenutí a radě Bůh očekává kladné výsledky. Výzva je zde důrazná: „Vzpamatuj se tedy a čiň pokání!“ Laodicejská církev přestala být horkou. Proto

dostala výzvu, aby se vzpamatovala a byla nadšená. To je výsledek pravého pokání, posvěcení a odevzdání se Kristu.

V pokání je zahrnutý zármutek nad hříchem a odvrácení se od něj. Hříchu se nevzdáme, pokud nepoznáme jeho hříšnost. Když se od něj neodvrátíme v srdci, skutečná změna v životě nenastane.

6. Zaslíbení vítězi

Která naléhavá výzva Kristova platí dosud a jak ji máme rozumět? Zjev 3,20

Pán Ježíš zde projevuje vrchol své lásky k Laodiceji. Očekává, že jeho lid odpoví na jeho osobní, laskavý přístup. Jako pokorný poutník, který jde od jedněch dveří ke druhým, přichází Ježíš nabídnout své léky každému, kdo je ochoten otevřít mu. Slibená večeře symbolizuje osobní společenství s Kristem, bez kterého duchovní život není možný.

Výraz „stojím u dveří“ nám také připomíná blízkost doby konce. Večeře s Ježíšem je připomínkou večeře Beránkovy, na které budou mít účast vyvolení v nebeském království.

Jaké zvláštní zaslíbení dává Ježíš vítězi v poslední církvi? Zjev 3,21

Toto zaslíbení přímo souvisí s předešlým. Je logickým zakončením nejen tohoto posledního dopisu, ale všech sedmi epištol. Celý cyklus se uzavírá zaslíbením Kristova vítězství i jeho církve. Pán chce bydlet s vítězi všech věků v domě svého Otce po celou věčnost. To je největší pocta, která je nabídnuta vítězi.

„Příhodný čas“

Zákl. verš: Řím 13,11.12

Adventní hnutí se zrodilo v období probuzení, kdy si lidé začali znovu uvědomovat, v jakém čase žijí. Studium prorockví Daniele a Zjevení jasně ukázalo, že určitá doba byla označena jako „čas konce“ a že církev ostatků bude v této době zvěstovat světu zvláštní poselství.

Už 184 let žijeme v čase konce. 138 roků uběhlo od té doby, co jsme poprvé zvěštovali poslední Boží poselství lidem. Nepřekvapuje, že pozornost ochabla a zájem o poznání dne a hodiny není už tak v popředí jako v průkopnické době naší církve. Žel, že duchovní život církve ochabl, třebaže naděje na brzký návrat Ježíše Krista přímo souvisí s opravdovou přípravou. „Každý, kdo má tuto naději v něm, usiluje být čistý, tak jako on je čistý“ (1 Jana 3,3). Víme, že před ukončením zvěstování posledního poselství nastane určité oživení. Uvědomujeme si také, že mezi námi jsou mnozí, kteří touží po této duchovní obnově. Musíme si však uvědomit čas, ve kterém žijeme. To je předpokladem k povzbuzení naší horlivosti a schopnosti pochopit znamení doby. I když neznáme den nebo hodinu návratu našeho Pána, můžeme přece vědět, jak je blízko.

1. Znamení doby

Jakou výčitku adresoval Ježíš náboženským vůdcům své doby ohledně času, ve kterém žili? Mat 16,3

Pán Ježíš mluvil o znameních doby a myslel na zvláštní znamení předpověděná proroky, která měla pomoci jeho lidu pochopit dobu příchodu Mesiáše. Tato znamení měla tedy chronologickou cenu a byla dána jako znamení příchodu předpověděných událostí.

Jaký biblický důkaz máme, že Židé znali dobu příchodu Mesiáše? Luk 3,15.16; 2,25.26

Mizející moc Izraele svědčila o tom, že příchod Mesiáše se blíží. Proroctví Daniele vylíčilo slávu jeho vlády nad říší, která přijde po všech pozemských královstvích a která, jak pravil prorok, „státi bude na věky“. Jen nemnozí správně pochopili podstatu Kristova poslání; obecně lidé očekávali příchod mocného knížete, který založí své království v Izraeli a který přijde jako vysvoboditel národů.

2. V plnosti času

Jak potvrzuje Nový zákon, že Ježíš přišel v „plnosti času“? Mar 1,14.15; Gal 4,4

Tak jako zvěst o Kristově prvním příchodu oznamovala království jeho milosti, tak poselství o jeho druhém příchodu zvěstuje království jeho slávy. První i druhé poselství spočívá na proroctvích.

Která z Danielových proroctví umožňovala Izraeli poznat čas Mesiášova příchodu? Dan 9,24—27

Přirozenou metodou počítání těchto týdnů je počítat je za sebou, tj. 62 týdnů má mít svůj začátek tam, kde 7 týdnů končí. Tyto časové úseky jsou částí 70 týdnů z verše 24. Tedy: 7 + 62 + 1 je dohromady 70.

Počínaje podzimem roku 457 př. Kr., kdy vyšel královský dekret, 69 týdnů, tj. 483 let sahá do r. 27 po Kr., tj. k Ježíšovu křtu. Při aplikaci těchto čísel na Krista, na jeho službu, smrt a zvěstování evangelia Židům, dosáhneme dokonalou časovou shodu.

3. Určený čas konce

Jakou jistotu máme, že konec bude ve stanovenou dobu? Dan 8,19; 11,27; 11,35

Uvedené texty je nutno brát v souvislosti s Dan 8,17; 11,40; 12,4.9, kde se také uvádí výraz „čas konce“ (kral.

překl. čas uložený — jistý). Tato slova jsou synonymem výrazu „poslední dny“. Čas stanovený jako konec bereme v úvahu v rámci Danielových proroctví, která zvěstují přesný začátek období v lidských dějinách, jež proroci a apoštolové jmenují „posledními dny“.

Jaké proroctví z knihy Daniele nám dovoluje určit přesný rok začátku „času konce“? Dan 7,25; 12,7

Toto proroctví se v Písmu uvádí sedmkrát: dvakrát v knize Daniele, pětkrát ve Zjevení (11,2.3; 12,6.14; 13,5). Z toho vyplývá, že Bůh pokládal za důležité, aby člověk poznal jeho plán a rozuměl mu. Uvedený časový úsek se udává v prorockých dnech, v prorockých měsících a v prorockých letech. Dvakrát je toto období uvedeno jako 1.260 dní, dvakrát jako 42 měsíců a třikrát jako 3½ roku, přičemž všechny tyto údaje dávají přesně tentýž časový úsek — 1.260 skutečných let.

4. Zapečetěná kniha

Co řekl anděl Danielovi, když chtěl poznat význam proroctví o posledních dnech? Dan 12,4.9

Toto napomenutí se nevztahovalo na celou Danielovu knihu, protože určitá část tohoto poselství byla pochopena a byla útěchou věřícím po staletí. Vztahovala se spíše na tu část Danielova proroctví, která pojednává o posledních dnech. Pokud tato doba nepřišla, nemohlo se zvěstovat poselství, jehož základem je naplnění těchto proroctví.

Jaký příkaz naproti tomu dostal Jan ohledně svých vidění? Zjev 22,10

Ve Zjevení se setkávají všechny knihy Písma a tam i končí. Je zde doplněk Danielovy knihy. Jedna kniha je proroctvím, druhá je zjevením. Zapečetěna nebyla kniha Zjevení, ale ta část Danielova proroctví, která se týká posledních dní.

5. „Rozmnoží se poznání“

Jaké obdivuhodné zaslíbení dostal Daniel ohledně zapečetěných proroctví své knihy? Dan 12,4.10

„Rozmnoží se poznání“ (kral. překlad: rozmnoženo bude umění). Tento výrok můžeme pokládat za logický dodatek předcházející věty: Když bude zapečetěná kniha na konci času otevřena, poznání ohledně pravd obsažených v těchto proroctvích se rozmnoží. Koncem 18. a začátkem 19. století se probudil nový zájem o knihu Daniele a Zjevení v různých částech světa. Studium těchto proroctví vedlo k hlubokému přesvědčení, že druhý příchod Kristův je blízko. Mnozí vykladači Písma v Anglii, Josef Wolff na Středním Východě, Manuel Lacunza v Jižní Americe a William Miller ve Spojených Státech, kromě celého zástupu jiných badatelů prorocké řeči, tvrdili na základě studia Danielovy knihy, že druhý příchod je ve dveřích.

V čem spočívá pravá moudrost? Job 28,28; Dan 12,3

Moudrý, rozumný a chápavý člověk je šťastný nejen proto, že se bojí Boha a chrání se zlého, ale že se snaží poučit i jiné a rozdělit se o to, co sám získal.

6. „Čas probudit se“

Co by mělo být logickým důkazem poznání času, ve kterém žijeme? Řím 13,11.12

Touto logikou se řídili všichni, kteří zvěstovali příchod Božího království. Matouš shrnuje poselství Jana Křtitele do těchto slov: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské“ (Mat 3,2). Ježíš kázal totéž poselství (Mar 1,15). Totéž poselství hlásali i apoštolové (Sk 3,18—20; 26,20). Vzkříšený Kristus rovněž nabádá laodicejský sbor ku pokání.

Jak vyličil Ježíš stav věřících, kteří očekávají jeho návrat? Mat 25,5.6

Všichni, kteří očekávají nebeského Ženicha, jsou v podobenství označeni jako ospalí, protože Pán svůj příchod oddálil. Moudří se však během zvěstování jeho příchodu probudili, takže na ně odpověděli, duchovně se vzchopili a zařadili se do zástupu čekajících.

Co máme dělat podle apoštola Pavla, když víme, že se ten den přiblížil? Řím 13,12—14

Oživení pravé zbožnosti mezi námi je tou největší a nejnaléhavější potřebou. Usilovat o ni by mělo být naší prvořadou snahou. Oživení vede k reformaci, tj. k reorganizaci, změně smýšlení a názorů, zvyklostí i pracovních postupů.

---

8. úkol — dne 22. května 1982

„Přišla hodina soudu“

Zákl. verš: Zjev 14,6.7

Z Písma víme nejenom to, že konec má být k určenému času, ale i to, že Bůh „ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit celý svět“ (Sk 17,31). Navíc poselství ze Zjev 14 oznamuje, že „přišla hodina jeho soudu“. A právě proto Bůh posílá svého anděla k obyvatelům země s výzvou, aby se připravili na setkání s Bohem. Od r. 1798 je Danicelova kniha rozpečetěna. Rozmnožilo se poznání proroctví a mnozí se zapojili do zvěstování slavného poselství o blízkosti soudu. Avšak teprve r. 1844 adventní průkopníci skutečně pochopili význam proroctví z Dan 8,14 ohledně očišťování svatyně a jeho vztahu k soudu, jehož začátek byl předpověděn na onen rok. Boží prozřetelnost přesně načasovala pochopení proroctví o 2.300 dnech — letech — jakož i vznik adventního hnutí, začátek

vyšetřujícího soudu v nebeském svatostánku i zvěstování věčného evangelia na zemi.

Poselství samo označuje dobu, v níž toto hnutí nastane. Praví se v něm, že hnutí je součástí „věčného evangelia“ a ohlašuje zahájení soudu. Poselství o spáse je hlášáno ve všech dobách; avšak toto poselství je částí evangelia, jež může být vyhlášeno až v posledních dnech, neboť jen tehdy bude odpovídat pravdě, že hodina soudu přišla. Proroctví ukazují řadu událostí, jež sahají až k zahájení soudu. To platí zvláště o knize Danielově. Avšak tu část svých proroctví, jež se vztahuje k posledním dnům, Daniel z příkazu zavřel a zapečetil „až do času konce“. Teprve tehdy, až dospějeme do té doby, může být ohlášeno poselství soudu, jež spočívá na splnění těchto proroctví.

1. Všeobecný soud

Jak potvrzuje Písmo jistotu všeobecného soudu? 2 Kor 5,10 (Srovnej Kaz 3,17; 12,14)

Celé Písmo jasně potvrzuje skutečnost, že na sklonku lidských dějin každý člověk musí projít Božím soudem. Nikdo mu neunikne; dílo každého člověka bude posouzeno. Bůh „odplatí každému podle jeho skutků“ (Řim 2,6).

Na které jiné skutečnosti upozorňuje Pavel v souvislosti se soudem? Sk 17,30.31; 24,25

Zvěstování „budoucího soudu“ bylo základem apoštolského kázání. Oč víc by to mělo být předmětem kázání dnes, když „přišla hodina soudu jeho“. Tento soud není náhradou smrti. Povšimněme si Pavlova slova: „Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit celý svět skrze muže, kterého k tomu určil“ (Sk 17,31). Pavel tu jasně konstatuje, že soud světa se bude konat v budoucnu ve zvlášť určeném čase. Jestliže jsou však mrtví již v nebeské slasti, nebo už trpí v pekelném ohni, proč by měl být nějaký budoucí soud?

2. 2.300 dní

*Jak Daniel popisuje soud a po které události následuje?
Dan 7,9.10.25.26*

V těchto verších jsou chronologicky za sebou uvedeny dvě krajně důležité události: 1. soud se koná v době, kdy je pozemským mocnostem prodloužen život do „času a do vyměřeného času“ (v. 12) a „podobný Synu člověka“ se objevuje před „Starým dnů“ (v. 13). 2. Tento soud následuje po naplnění prorockého období 1.260 let, které se skončilo r. 1798 (v. 25).

Soudu bude předsedat Bůh — Otec, zdroj veškerého bytí a zákonnosti.

Které jiné proroctví bychom měli pilně zkoumat pro jeho úzkou souvislost s „dobou konce“? Dan 8,14.17

Pavel jasně napsal, že Bůh určil den, kdy bude spravedlivě soudit svět. Bůh stanovil tento den a zjevil přesné rozmezí 2.300 prorockých dní — roků, kterých počáteční úsek, 70 prorockých týdnů vyznačoval datum prvního příchodu Mesiáše. Východiskem obou těchto časových úseků byl rok 457 př. Kr., kdy Artaxerxes povolil přestavbu a obnovu Jeruzaléma.

3. Očištvání svatyně

*Která událost měla znamenat konec období 2300 let?
O které svatyni mluví prorok? Dan 8,14 srovnej s Žid 8,1.2; 9,11.24)*

Výraz „svatyně“, jak je použit v Písmu, se vztahuje především na svatostánek, který Mojžíš postavil jako napodobeninu nebeského vzoru, a pak na „pravou svatyni“ v nebi, na kterou pozemská svatyně poukazovala. Smrtí Kristovou skončila obrazná služba. „Pravá svatyně“ na nebi je svatyně nové smlouvy. A protože proroctví Danie-lovo 8,14 se splnilo v této nové smlouvě, musí být sva-tyně, k níž se proroctví vztahuje, svatyní nové smlouvy.

Když skončilo období 2.300 prorockých dní v roce 1844, nebyla na zemi již mnoho století žádná svatyně. Proto proroctví: „Až do dvou tisíc tří set večerů a jiter, a přijde k očištění svému svatyně“ se nepochybně týká svatyně na nebi.

Co znamená očišťování svatyně?

Kristovu každodenní velekněžskou službu za nás symbolizovaly každodenní služby ve svatyni. Výroční Den smíření symbolizoval dílo, které měl Kristus konat na konci věků. Proroctví z Dan 8,14 oznamuje začátek tohoto zvláštního díla. Očišťování celé svatyně zahrnuje celé dílo závěrečného soudu počínajíc vyšetřující fází a končíc výkonnou fází, která vrcholí vykořeněním hříchu z vesmíru.

4. Vyšetřující soud

Čím začíná vyšetřující soud? 1 Petra 4,17

V obrazné službě jen ti, kteří přišli k Bohu, aby se vyznali z hříchu a káli se, a jejichž hříchy byly krví oběti přeneseny do svatyně, se účastnili Dne smíření. Stejně tak i ve velký den konečného smíření a vyšetřujícího soudu budou přicházet v úvahu jen případy těch, kdož patří k lidu Božímu. Soud nad bezbožnými je zvláštní záležitost, která se bude konat později, odděleně. „Je čas, aby se začal soud od domu Božího“ (1 Petra 4,17).

Proč se vyšetřující soud koná před Ježíšovým návratem? Mat 25,31—33; 13,47—50

Vyšetřující soud musí proběhnout, aby při Ježíšově příchodu byli spravedliví oddělení od nespravedlivých. Vždyť po skončení vyšetřujícího soudu bude rozhodnuto o osudu všech, o jejich životě nebo smrti. Doba milosti se skončí krátce před příchodem Pána na oblacích nebeských. Je v zájmu všech stvořených bytostí, aby vyšly

najevo skutečnosti týkající se osudu každého člověka, protože všichni musí být ujištěni, že vládne spravedlnost a že stálost Boží vlády je zabezpečena na věky věků.

5. Světoširé svědectví

Jaký je Boží plán se světem před druhým příchodem Krista? Mat 24,14

V zájmu spásy všech lidí Bůh poslal na svět zvláštní posly. Co dělal Bůh v minulosti před potopou, pro Sodomu a Gomoru, pro Ninive a Jeruzalém, to chce udělat i pro svět krátce před koncem jeho dějin.

Pokrok při šíření evangelia ve světě od začátku 19. stol. až podnes je velmi významným znamením doby. Radostná zvěst se kázala většině světa a pokud jde o psané svědectví, žádná jiná kniha nebyla na světě tak rozšířena a přeložena do tolika jazyků, jako bible. Jen málo lidí v dnešním světě nemá přístup aspoň k části Písma v jejich vlastním jazyce.

Jaké zvláštní poselství se má zvěstovat světu v době vyšetřujícího soudu? Zjev 14,6

Pán nebe nepošle na svět svoje soudy pro neposlušnost a přestoupení dřív, než by poslal své strážné s varovným poselstvím. Doba milosti se neukončí, pokud poselství nebude zvěstováno jasněji.

6. Tisíciletí

Která soudní fáze bude probíhat během tisíciletí? Kdo bude mít na ní účast? Zjev 20,4–6; 1 Kor 6,2,3

Adventisté s. d. věří, že velký závěrečný soud má tři fáze: 1. vyšetřující soud, při kterém jsou vyvoleni pro věčný život oddělení od těch, kteří na soudu vyvolení nejsou; 2. průzkum jednotlivých případů odsouzených, který dělají spravedliví během tisíciletí, aby bylo zjevné, že spravedlnosti se v každém případě učinilo zadost a aby

v každém případě byl rozsudek potvrzen; 3. výkonný soud na konci tisíciletí, kdy se podle Písma rozsudek vykoná ohněm.

• *Která je poslední fáze Božího soudu? Zjev 20,11–15*

V přítomnosti shromážděných obyvatel země a nebe se koná závěrečná korunovace Božího Syna a potom ve svrchovaném majestátu a moci vynáší Král králů rozsudek nad těmi, kteří se vzbouřili proti jeho vládě. Vykonává spravedlnost nad těmi, kteří přestupovali jeho zákon a utlačovali jeho lid.

Jaké zaslíbení je adresováno dědicům věčného života? Zjev 20,6

---

9. úkol — dne 29. května 1982

Poselství pro dnešek

Zákl. verš: Zjev 14,7

Adventní hnutí bylo povoláno k životu, aby svědčilo o pravdě na konci času, v hodině Božího soudu v nebesích. Pán svěřil církvi adventistů s. d. zvěstování trojandělského poselství světu ze Zjev 14. kap. To je důvod existence této církve, proč se má lišit od jiných křesťanských společností.

Do jaké míry je věčné evangelium poselstvím pro dnešek? Kromě toho, že je nabídkou milosti a spásy, je také výzvou, abychom se báli Boha, vzdávali mu slávu a uctívali ho tak, jak býti má — v duchu a v pravdě. Bůh posílá lidstvu poslední výzvu dřív, než bude pozdě. Volá: „Nepřizpůsobujte se tomuto světu, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé“ (Řím 12,2).

Pán má na zemi lid, který následuje Beránka všude, kam jde. Má tisíce těch, kteří nesklonili svá kolena před Bálem. Ti s ním budou stát na hoře Sionu. Musí obstát na zemi a být duchovně vyzbrojeni a připraveni zachraňovat hynoucí. Nebeští andělé dělají tento průzkum. Duchovní činnost si vyžaduje ode všech, kteří věří přítomné pravdě, aby se připojili k andělům v jejich díle. Zjev 14 je kapitolou nejhlubšího významu. Její obsah bude brzy pochopen v celém rozsahu a poselství daná Janovi se budou opakovat se zvláštním důrazem.

1. Věčné evangelium

Jakým symbolem se nám představuje první andělské poselství? Zjev 14,6

Jde o symbolické vidění. Anděl představuje Boží lid, který zvěstuje věčné evangelium v době, kdy „přišla hodina Božího soudu“. Pravdou je však to, že skuteční andělé také pomáhají lidem při zvěstování evangelia, to zde však není hlavní myšlenkou.

Prostor letu naznačuje světoširou povahu poselství. Dílo se rozmáhá a rozvíjí, pokud se o něm všichni nedozvědí a pokud ho neuvidí. Slovo „věčné“ je zde použito spolu s evangeliem Boží milosti. Existuje však jen jedno evangelium pro záchranu lidí. Potrvá potud, pokud bude nutno lidi zachraňovat. Žádné jiné evangelium nepřijde.

Proč bylo dáno věčné evangelium a jak se má zvěstovat? Zjev 14,6.7

Mluví-li se v Písmu o tom, že hlasatelem tohoto upozornění je anděl, má to svůj význam. Moudrosti Boží se zalíbilo znázornit čistotou, slávou a mocí nebeského posla vznešenost díla, jež má být vykonáno tímto poselstvím, i moc a slávu, jež je provázejí. Let anděla „prostředkem nebe“, „mocný hlas“, který poselství provolává, a hlásání poselství všem „obyvatelům země“ — „každému národu a kmeni, jazyku i lidu“ — jsou důkazem rychlého šíření hnutí a jeho světového rozsahu.

2. Bojte se Boha

Co je první výzvou mluvícího? Zjev 14,7a

První andělské poselství ze Zjev 14 obsahuje tři příkazy. První z nich vyžaduje základní podmínku smíření s Bohem: „Bojte se Boha“. Tato výzva se zvláště týká naší doby — doby konce, „hodiny soudu“ — protože většina lidí ztratila Boží bázeň a o Boha nestojí. „Vědí o spravedlivém rozhodnutí Božím, že ti, kteří tak jednají, jsou hodni smrti; a přece nejen že sami tak jednají, ale také jiným takové jednání schvalují“ (Řím 1,32). Slovo „báti se“ se zde nepoužívá ve smyslu strachu před Bohem, ale ve významu úcty k němu a bázně před ním. V tomto výrazu je zahrnuta myšlenka úplné věrnosti vůči Bohu, celkové podřízenosti jeho vůli. Poselství o bázní před Bohem je aktuální v době zvěsti tohoto anděla, protože lidé uctívají různá materiální božstva, zábavy a mnohé jiné modly.

Uved' několik příkladů zdůvodňujících kladný význam slov „bojte se Boha“. Žalm 111,10; 25,14; Sk 10,2; Zjev 11,18

Slovo „báti se“ se v Písmu používá v různých významech. Od strachu až po úctu a lásku k Bohu. Soud bude tedy událost, která v hříších vyvolá strach a chvění, ale bude to i čas Boží odměny těm, kteří se bojí jeho jména. Strach může být i projevem nedověry. I když je pravda, že „dokonalá láska vyhání strach“, platí napomenutí Písma, abychom „v bázní Boží dokonávali své posvěcení“ (2 Kor 7,1). A konečně Písmo říká, že „církve... chodila v bázní Páně a rozhovnovala se potěšením Ducha svatého“ (Sk 9,31).

3. Vzdejte mu čest

Který další příkaz je obsažen v prvním andělském poselství? Zjev 14,7b

Povinností člověka je uznat Boha a vzdávat mu chválu. Člověk byl stvořen jako „obraz Boha a jeho slávy“ a když Pán vejde do svého království, budou vykoupení volat jeden k druhému: „Radujme se a jásejme a vzdejme jemu chválu“ (Zj 19,6.7). Vzdávat Bohu čest by mělo být ce- loživotním dilem lidí. Pán Ježíš to tak dělal a na konci své pozemské služby mohl říci: „Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi svěřil“ (Jan 17,4).

Jak můžeme i my podle příkladu Pána Ježíše oslavovat Boha na zemi? Mat 5,16; 1 Petra 2,12

Dobré skutky Božích dětí jsou neúčinnějším kázáním v okolí. V noční temnotě má Boží sláva vyzařovat z jeho církve, pozvedat skleslé a potěšovat zarmoucené.

4. Úcta Stvořiteli

Jaký je cíl první andělské výzvy? Zjev 14,7

Uctívání Boha je pravým opakem uctívání šelmy (Zj 13,8.12) a jejího obrazu (v. 15). V krizi, která přijde, budou obyvatelé země vyzváni, aby se rozhodli, jako kdysi tři židovští mládenci, mezi uctíváním pravého Boha a falešných bohů (Dan 3). Poselství prvního anděla má připravit lidi na správnou volbu a pevný postoj v kritické době.

Výzva uctívat Boha jako stvořitele se stala zvlášť aktuální po zaznění zvěsti prvního anděla v době rychlého šíření evoluční teorie. K výzvě uctívat Boha nebes jako stvořitele všeho patří ohled na znamení Božích stvořitel- ských skutků — sobotu Hospodinovu.

Jakému pokušení je vystaven dnešní svět a jak mu čelil Ježíš? Mat 4,8—10

S podobným pokušením se původce hříchu blíží k li- dem a má u nich větší úspěch, než u Krista. Nabízí jim království světa pod záminkou, že uznají jeho svrchovanou vládu. Žádá, aby obětovali čest, nedbali na svědomí a

povolovali sobectví. Původce hříchu se blíží a šeptá jim: Ať je to s věčným životem jakkoli, chcete-li mít úspěch v pozemském životě, musíte mi sloužit. Vaše blaho je v mých rukou. Mohu vám zajistit bohatství, radost, čest a štěstí.

5. Pravá a falešná bohoslužba

Co říká Písmo o postoji hříšníků vůči Stvořiteli? Řím 1,18—25; 2 Petra 3,5

V ep. Řím 1,18—32 nacházíme skutečný popis světa před druhým příchodem Krista. Všeobecně se dnes mluví o úpadku morálky. Bezuzdnost je zvláštním hříchem tohoto věku. Zločiny nikdy nevystupovaly v tak ohavné podobě jako dnes.

Jaké naučení dal náš Pán ohledně pravého uctívání Boha? Jan 4,21—24

Ne hledáním nějaké svaté hory nebo posvátného chrámu se člověk dostává do styku s nebesy. Náboženství nemá být omezeno vnějšími formami a obřady. Náboženství, které pochází od Boha, je jediným náboženstvím, které vede k Bohu. Abychom Bohu sloužili správně, musíme se zrodit z božského Ducha. To nám dá čisté srdce a novou mysl, což v nás vyvolá novou schopnost poznávat a milovat Boha a ochotně poslouchat všechna přikázání Boží. To je ta pravá bohoslužba. Takové ctitele Bůh hledá. Čeká na to, aby je přijal a učinil je svatými syny a dcerami.

6. Znamení pravé bohoslužby

Co tvoří bohoslužbu z praktického hlediska? 1 Sam 15,22 (porovnej s Mat 7,21—23)

Víra v Krista, který zachraňuje člověka, není tím, za co ji mnozí pokládají. Mnozí říkají: „Věř, věř, jen věř v Krista, a budeš zachráněn. To je všechno, co se od

tebe žádá.“ Pravá víra vidí svou spásu jediň v Kristu, ale současně v dokonalém souladu s Božím zákonem. Víra se projevuje skutky. Apoštol Jan říká: „Kdo praví, že ho zná, a nezachovává jeho přikázání, je lhář.“

Co je znamením úcty k Tomu, který stvořil nebe i zemi, moře i prameny vod? 2 Moj 31,16.17; 20,8—11; Ezech 20,12

Důležitost soboty jako památky stvoření spočívá v tom, že nám stále připomíná pravý důvod, proč úcta patří Bohu. Sobota je tedy přímo základem uctívání Boha, protože nás tím nejlepším způsobem učí této velké pravdě. Pravý základ bohoslužby, a to nejen v sedmý den, ale každé bohoslužby, spočívá v rozlišování mezi Stvořitelem a jeho stvořením. Tuto slavnou skutečnost nesmíme nikdy ztratit ze zřetele a zapomenout na ni.

---

10. úkol — dne 5. června 1982

Pád velkého Babylóna

Zákl. verš: Zjev 14,8

Poselství druhého anděla ze Zjev 14 zjevuje nový pohled věčného evangelia. Zpočátku se může zdát, že jde o jednoduché odsouzení náboženského světa v době konce. Když se však na ně podíváme v souvislosti poselství Zjev 18 — jež je opakováním druhého andělského poselství, které se má zvěstovat krátce před ukončením doby milosti — jeví se nám jako poslední výzva Boží milosti. Bůh znovu jasně ukazuje, že nechce smrt hříšníka, ale aby se bezbožník odvrátil od své cesty a žil. Apoštol Pavel to vyjádřil slovy: „Bůh chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu“ (1 Tim 2,3.4).

Aby dosáhl tohoto cíle, musí Bůh položit prst na ránu a odhalit zlo. V druhém poselství Pán zjevuje skutečný stav náboženského světa v závěrečných dnech. Nepravost se tak rozmohla, že láska mnohých ochabla. Tato rakovina je všeobecná, zlo je nevyléčitelné. Jen „kdo vytrvá až do konce, bude spasen“ (Mat 24,13).

I když je Babylón odsouzen, jsou v něm lidé, o které má Bůh zájem. Svě rozptýlené ovce chce přivést do svého stáda. Aby jim pomohl k návratu, rozsvítí světlo věčného evangelia mnohem jasněji, než zářilo kdykoli předtím. Mají slyšet hlas „vyjděte z něho, lidé můj“.

1. Poselství druhého anděla

V které chvíli se objevil na scéně druhý anděl? Zjev 14,8

Řecký výraz *akolouthéo* můžeme přeložit slovy „provázet“, „následovat“. Zdá se, že v tomto textu jde o oba významy. Časově druhý anděl následoval po prvním, ale je také pravdou, že první anděl šíří svoji zvěst dál, když se k němu připojuje anděl druhý. V tomto smyslu druhé andělské poselství provází poselství prvního anděla.

Jaký historický výklad máme ohledně zvěstování druhého andělského poselství?

Poselství druhého anděla ze Zjevení 14 se poprvé kázalo r. 1844. Tehdy se více vztahovalo na církve ve Spojených státech, kde se nejvíce zvěstovalo upozornění na blížící se soud. Avšak poselství druhého anděla se r. 1844 nevyplnilo úplně. Církev tenkrát procházela mravním úpadkem, který byl důsledkem toho, že odmítly světlo adventního poselství. Tento úpadek však také nebyl úplný. Když potom dále zavrhovaly zvláštní pravdy aktuální pro tuto dobu, upadaly stále hlouběji a hlouběji. Ani tenkrát se však nedalo říci, že „padl Babylón který opájel všechny národy vínem náruživosti svého smilstva“. Ještě nesvedl všechny národy k tomu, aby tak činily.

Jen když se církev úplně spojí se světem v celém křesťanství, bude pád Babylóna úplný. Tato změna postupuje a naplnění verše Zjev 14,8 bude až v budoucnosti.

2. Velký Babylón

Jakou slavnostní výzvu oznámil druhý anděl? Zjev 14,8

Babylón založil Nimrod. Od samého začátku bylo toto jméno symbolem nevěry v pravého Boha a neposlušnosti jeho vůči a jeho věž památkem odpadnutí, baštou odboje proti Hospodinu.

Během prvních křesťanských staletí krycí označení Babylón se vztahuje na město Řím a římskou říši. Nacházíme to v židovské i křesťanské literatuře. Skutečný i tajemný Babylón byl tehdy dlouho pokládán za nepřítele Boží pravdy a jeho lidu. Ve Zjevení se toto jméno používá symbolicky k označení odpadlých náboženských organizací a jejich vedení od nejstarších dob do konce času.

Které slovo provádí jméno Babylón, kdykoli se ve Zjevení vyskytne? Jaký význam je mu třeba připsat? Zjev 14,8; 16,19; 17,5; 18,2.10.21

Přivlastek „veliký“ dokonale vystihuje, co Babylón představuje. Je to jedinečný příklad mocného města, nepřátelského vůči Bohu a ovládajícího svět. Jeho velikost spočívala na negativních hodnotách. Jeho hříšnost byla veliká (Zjev 18,5).

3. Tožnost Babylóna

Který jiný biblický symbol nám umožňuje zjistit totožnost tajemného Babylóna? Zjev 17,18 (srovnej v.1–6.15)

Ve Zjevení 17 je Babylón přirovnán k ženě. Žena je totiž v Písmu symbolem církve. Ctnostná žena představuje pravou církev, padlá žena padlou církev.

Moc, která po dlouhá staletí neomezeně vládla nad panovníky křesťanstva, je Řím. Purpur a šarlat, zlato, drahé kamení a perly živě zobrazují velkolepost a více než královskou okázalost, kterou stavěla na odív pyšná stolice Říma. A o žádné jiné moci se nemohlo právem říci, že je „opilá krví svatých“ než o oné církvi, která tak krutým způsobem pronásledovala následovníky Kristovy.

Koho se tedy vlastně týká druhé andělské poselství oznamující pád Babylóna?

Poselství ze Zjev 14, které ohlašuje pád Babylóna, se jistě vztahuje na ty náboženské obce, které byly kdysi čisté, ale později se znečistily. Protože toto poselství přichází po upozornění na soud, bude se zvěštovat v posledních dnech.

4. Hřích Babylóna

Z čeho je Babylón obžalován? Zjev 14,8

Tento omamný pohár, který se nabízí světu, představuje falešné učení, které svět přijímá jako důsledek nezákonného spojení s mocnými této země. Přátelství se světem kazí víru věřících a na druhé straně má zhoubný vliv na svět, protože se jím šíří učení, jež odporují naprosto jasným výrokům Písma svatého.

Co čteme o Babylónu na konci jeho mravního úpadku? Zjev 18,2.3

Zde je popsán hrozný stav náboženského světa. Každým zavržením pravdy se zatemňuje rozum lidí, jejich srdce se zatvrzují, až zapadnou do opovážlivé nevěry. Když učení spiritismu přijímají církve, náboženské vyznání se stane pláštikem, který skryje nejnižší nepravosti. Víra ve spiritistické projevy otevírá dveře svůdným duchům a učení dáblů a tak se v církvi uplatňuje vliv mocností zla.

5. „Země ozářena jeho slávou“

Co hodlá Bůh udělat před konečným zničením Babylóna? Zjev 18,1

Moc, řecky „exousia“, znamená autoritu. Tento anděl vychází, aby zvěstoval Boží poslední poselství milosti a varoval obyvatele země před blízkou odplatou, která stihne „velký Babylón“.

Ozářená. Přes satanské úsilí uvrhnout zemi do temnoty, Bůh ji teď osvěcuje slavným světem spásné pravdy.

Jakým zvláštním způsobem Bůh ve své milosti znovu oznamuje druhé andělské poselství? Zjev 18,2

Tyto texty Písma poukazují dopředu na dobu, kdy oznámení pádu Babylóna ve Zjev 14,8 se má opakovat s dodatečnou zmínkou o nepravostech, které pronikly různé organizace, tvořící Babylón.

Čím máme být podle Božího požadavku, aby byl celý svět ozářen? Mat 5,14—16

Tento text je krajně důležitý. Měli bychom se nad ním vážně zamyslet. S. Whiteová uvádí málokterý text tak často jako tento. Ve svých spisech ho cituje 264krát.

6. Poslední výzva

Komu je adresována poslední výzva? Zjev 18,4

Bůh má svůj lid dosud v Babylóně a dříve než ho navštíví svými soudy, musí být tito lidé vyvedeni, aby se nezúčastnili jeho hříchů a neměli podíl na jeho ranách. Proto je znázorněn pohyb skrze anděla, který přichází z nebe, osvěcuje zemi svou slávou a ohlašuje mocným hlasem hříchy Babylóna. V souvislosti s jeho poselstvím zaznívá volání: „Vyjděte z něho, lide můj.“ Toto oznámení s poselstvím třetího anděla je poslední výstrahou, která bude dána obyvatelům země.

Co žádá Bůh od svého lidu v době, kdy na světě vládne zmatek a nepravost? Fil 2,14—16; 1 Petra 2,9

Bůh žádá, aby jeho lid svítil jako světlo na světě. To se vyžaduje nejen od kazatelů, ale od každého Kristova následovníka. Jejich společenství s Bohem podnítl v nich touhu po společenství s bližními, aby jim slovy i skutky vyjádřili Boží lásku, která oživuje jejich srdce.

---

11. úkol — dne 12. června 1982

Třetí andělské poselství

Zákl. verš: Zjev 14,9.10

Třetím andělským poselstvím Pán zve „obyvatele země, každou rasu, kmen, jazyk i národ“, aby se báli Boha a vzdali mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu. Potom po oznámení pádu Babylóna ve zvěstování trojandělského poselství, vyzývá Pán své děti, které jsou dosud rozptýleny, aby vyšly z velkého města zkázy a neměly účast na jeho ranách. Ve třetím andělském poselství je lidem adresována nejvážnější výstraha. Musí to být strašný hřích, po němž bude následovat trest: Boží hněv nesmíšený s milostí.

Toto poselství je poslední zvěstí, které světu zazní. Ti, kteří nevěřili pravdě, ale oblíbili si nepravost, budou ponecháni mocnému působení svodu a uvěří lži. Avšak světlo pravdy zazáří těm, kteří je ochotně přijmou. Všechny Boží dítky, které zůstaly v Babylóně, uposlechnou výzvu: „Vyjděte z něho, lide můj.“

1. Třetí anděl

Co čteme o třetím andělu a co víme o době jeho působení? Zjev 14,9

Řecký výraz přeložen slovem „za nimi“ zde znamená, že třetí anděl přišel po prvním a druhém andělu a provázal je. Tito tři andělé konali své dílo až do konce.

Bůh prostřednictvím svého svatého Ducha osvěcoval své učedníky, až se jim postupně tyto věci objasnily. Vyžadovalo to mnohé studium a úzkostlivou péči, než k tomu postupně dospěli. Vytrvalým úsilím šlo dílo vpřed, až svět dostal významné pravdy našeho poselství, v podobě jasného, souvislého a dokonalého celku. Poselství třetího anděla má připravit lidi, aby obstáli v posledních nebezpečných dnech. Musí se zvěstovat mocným hlasem. Má vykonat dílo, které si uvědomuje jen málokdo.

2. Šelma a její obraz

Která pozemská moc představuje šelmu z třetího andělského poselství? Zjev 14,9 (viz též Zjev 13,2—8)

Nepochybně jde o narážku na symbol z Dan 7. Ze šelem, které Daniel viděl, byla první jako lev, druhá jako medvěd, třetí jako leopard. Šelma, kterou viděl Jan, měla vlastnosti všech tří. To jistě značí, že moc představovaná šelmou ze Zjevení, měla vlastnosti králů babylónských, perských a řeckých. Někteří poznamenávají, že Jan se o těchto mocnostech zmínil v obráceném pořadí, než jak šly v dějinách, proto, že začínal od své doby.

Co je obrazem šelmy vzpomenuté ve třetím andělském poselství? Zjev 14,9; 13,12—17

V pozadí činnosti šelmy byl satan snažící se o zálubu církve. Když zjistil, že jeho úsilí o zničení Kristových následovníků pronásledováním nemá význam, změnil taktiku a snažil se odtrhnout církve od Krista zřízením falešného náboženského systému. Místo, aby pracoval přímo

skrze pohanství, drak začal působit za fasádou křesťanské organizace v naději, že se mu tím podaří zamaskovat svou pravou tvář. Už se chystají přípravy a jsou vidět snahy, které povedou k utvoření obrazu šelmy. V dějinách se odehrávají události, které naplní předpovědi prorocství pro tyto poslední dny.

3. Znamení šelmy a Boží pečeť

Jakým znamením se budou vyznačovat ti, kteří uctívají šelmu a její obraz před koncem času? Zjev 14,9.10; srovnej Zjev 13,16.17

Vykladači Písma v církvi adventistů chápou toto znamení ne jako nějakou vypálenou pečeť, ale určité znamení příslušnosti, jehož nositele označuje za přívržence moci představované šelmou. Spor se soustředí na Boží zákon a zvláště na jeho svatě přikázání. Adventisté věří, že třetí andělské poselství bude současně varovat před přijetím tohoto znamení. Toto poselství umocněno na hlasité volání (Zjev 18,1.4), pomůže lidem pochopit, oč vlastně jde. Jestli se lidé přesto rozhodnou držet se ustanovení šelmy, ač vědí, že odporuje Božímu přikázání, projeví tím svou věrnost šelmě a přijmou její znamení.

Jaké znamení dostanou Boží ditky na rozdíl od znamení šelmy? Zjev 7,3; Ezech 20,12

Tak jako ve staré době pečeť na některém předmětu označovala vlastníka, tak pečeť na čele Božího lidu svědčí o tom, že tento lid patří Bohu. Pečeť, která má být znamením Božích věrných služebníků, je „čisté znamení pravdy“, „znamení jeho uznání“. Pečeť potvrzuje povahovou podobnost Kristu. Boží pečeť neboli znamení jeho autority nacházíme ve 4. přikázání.

4. Pravá a falešná bohoslužba

Jaké jsou přirozené důsledky otevřeného nepřátelství vůči Božím zákonu vyplývajícího z uctívání šelmy a jejího obrazu? Zjev 14,11

Jde o utrpení ctitelů šelmy v pekle ohně a síry. Složený výraz naznačuje, že utrpení bude trvat určitý čas, ale ne bezmezná věky, jak to jasně vyplývá z jiných textů Písma, podle kterých konečným údělem bezbožných bude zničení. (Mat 10,28; Zjev 20,14)

Jaké znamení odlišuje ty, kteří uctívají prového Boha? Izai 56,1.2.6.7

V této temné době se bude věřící lid přidržet Písma a kromě Krista odmítne vzdát náboženskou poctu kterékoli moci. Prorok zdůrazňuje zachovávání Božích přikázání a víru Ježíšovu.

5. Doba konečné krize

Jaké zákony bude v době konce vymáhat moc symbolizovaná obrazem šelmy? Zjev 13,16.17

Násilí je posledním útočištěm každého falešného náboženství. Zpočátku chce upoutat pozornost, jako kdysi babylónský král se snažil zapůsobit hudbou a vnější okázalostí. Kdyby se těmito lákadly, které vymysleli lidé, podněcování satanem, nepodařilo svést k uctívání obrazu lidí, měli se stát kořisti dravých plamenů ohnivé pece. Pro podobnou situaci potřebuje Boží lid téhož ducha, jakého projeví Boží služebníci v boji s pohanstvím.

K jakému krajnímu opatření se uchýlí moc, aby potrestala ty, kteří odmítají přijmout znamení šelmy a uctívat její obraz? Zjev 13,15

V dějinách se s tím setkáváme stále. Jakmile se v náboženských otázkách začaly prosazovat zákony, následovalo pronásledování. Tak tomu bylo ve středověku; svědky

jsou Valdenšití a jiní z mučedníků, které trestala sice občanská moc, ale vždy to bylo z poctětu vládnoucí církve. Ve své snaze přivést všechny obyvatele země k věrnosti první šelmě, druhá šelma vydá výnos hrozící smrtí všem, kteří zůstávají věrni Bohu.

6. Odměna a trest

Co říká apoštol Pavel o utrpeních tohoto přítomného života? Řím 8,18 (srovnej 2 Kor 4,17.18)

Vidění této budoucí slávy má povzbudit křesťany v jejich dosavadním pozemském utrpení. Utrpení se mohou zdát velká, ale jsou „lehká“ v porovnání s „věčnou slávou“, kterou působí soužení. Utrpení je chvilkové, ale sláva bude věčná, potrvá na věky. (1 Petr 1,14)

Jaká budoucnost čeká ty, kteří odmítají poslechnout slavné poselství třetího anděla? Zjev 14,10.11

Po skončení času milosti dopadnou Boží soudy nelitostně. Mučení vzpomenuté v textu bude pravděpodobně dvojí. V obou případech budou ctitelé šelmy a jejího obrazu trpět. První utrpení končí při smrti, když se z nebe zjeví Ježíš, druhé ve věčné smrti (Zjev 20,14).

Obraz věčně vystupujícího dýmu pochází nepochybně z Izai 34,10, kde je popsáno zpusťování Edomu. Že prorok Izaiáš neměl na zřeteli bezmezný, nekonečný oheň, vyplývá ze skutečnosti, že po velkém požáru, o kterém mluví, „dým bude vystupovat na věky“, země se stává zpusťovaným příbytkem divokých šelem. Obraz znázorňuje úplné zničení.

Opravovatelé trhlin

Zákl. verš: Iz 58,12

Kdo to má opravovat trhliny a zbořeniny a postavit základy pro mnohá pokolení? Kde je lid, který má světlo z nebe, aby bylo vidět, že v Božím zákonu nastala trhlinka?

Jan ve Zjevení říká: „Tu se otevřel Boží chrám v nebesích, a bylo v něm vidět schránu jeho smlouvy (Zjev 11,19). Jan ve vidění viděl Boží lid, očekávající jeho příchod a zkoumající pravdu. Když se Boží chrám otevřel Božímu lidu, zazářilo světlo Božího zákona, který byl v truhle. Ti, kteří přijímají toto světlo, jsou zvěstovatelé třetího andělského poselství.

Zde je lid, který opravuje trhliny v Novém zákoně. Přes odpor zůstává věrný svému Bohu a staví se pod prapor třetího anděla.

Čím více se blíží konec, bude svědectví Božích služebníků rozhodnější a mocnější. Světlo pravdy bude prosvěcovat bludné systémy, které tak dlouho vládly. Pán nám poslal poselství pro tuto dobu, aby utvrdil křesťanství na věčném základě. Všichni, kteří věří přítomné pravdě, neostojí mocí vlastní moudrosti, ale mocí Boží. V nebeských knihách budou označeni jako opravovatelé trhlin, obnovovatelé ulic k bydlení. I tváří v tvář nejprudšímu odporu se máme držet pravdy, protože je pravdou. Bůh působí na mysl lidí, člověk nepracuje sám. Moc, která osvěcuje, pochází od Krista. Jasnost jeho příkladu má lid zasáhnout v každém kázání.

1. Trpělivost svatých

O které křesťanské ctnosti se anděl zmiňuje nejdříve a proč? Zjev 14,12

Snad by zde byl výraz „neochvějná vytrvalost“ výstižnější. Textová souvislost poutá naši pozornost na boj se šelmou a jejím obrazem. Bude vynaloženo všechno úsilí, aby ostatky byly přinuceny připojit se k hnutí podníceného druhou šelmou, a to i pod hrozbou smrti (Zjev 13,11—17). Současně bude satan působit „každým svodem nepravosti“ (2 Tes 2,10; Mat 24,24), aby lstivě dokázal, že v tomto hnutí působí Boží moc. V tom všem zůstane věrný ostatek lidu neochvějný a zachová si svou čestnost. Jeho neochvějnost zasluhuje zvláštní pozornosti.

Jaký význam má trpělivost v díle spasení? Mat 24,9—13; Žid 10,35—39

V těchto textech dává Ježíš trpělivost svatých do náležité souvislosti s okolnostmi posledních dnů — soužení, svody, nepravost a všeobecné odpadnutí — to všechno jsou nástrahy nepřítelů, na kterých mají věřící padnout. Boží dítky zvítězí nad každým pokušením. Spasení je zaslíbeno jenom těm, kteří vydrží do konce, těm, kteří zůstanou věrní i v době všeobecného odpadnutí a těm, kteří si zachovají čistotu navzdory záplavě nepravosti.

2. Prikázání Boží a víra Ježíšova

Čím se vyznačují ti, kteří přijímají třetí andělské poselství? Zjev 14,12

„Zachovávají Boží prikázání“. Tato slova mají ve své souvislosti zvláštní význam. Satanem svedený a zotročený svět se bude klanět šelmě a jejímu obrazu a splní její příkazy a výnosy. Věřící však odmítnou podřídit se těmto požadavkům.

Proč měla být Boží prikázání a víra Ježíšova význačným znakem církve ostatků? Trpělivost svatých je cha-

rakterizována zachováváním Božích přikázání a vírou Ježíšovou, protože tyto dva požadavky jsou pro křesťanský život podstatně důležité. Druhým důvodem zdůraznění těchto podstatných rysů je to, že falešné učení dlouho kladlo důraz na spásu ze skutků bez víry a na víru bez skutků.

Třetím andělským poselstvím chce Pán utvrdit pravdu a zvěstovat ji slovem i skutkem. To záleží právě na církevi ostatků. Křesťanské náboženství bylo vždy věcí víry a poslušnosti (viz Sk 6,7; Řím 1,5).

3. Zákon a 4. přikázání

Které z apoštolských výroků dokazují, že je důležité, aby křesťan zachovával Boží přikázání? 1 Kor 7,19; 1 Jan 2,4 (srovnej 1 Jan 5,2—4)

První anděl vyzývá lidi, aby se „báli Boha a vzdali mu čest“ a uctívali ho jako Stvořitele nebe a země. Aby tak mohli činit, musejí být poslušni jeho zákonů. Písmo praví: „Boha se boj a přikázání jeho ostříhej, nebo na tom všecko člověku záleží“ (Kaz 12,13). Bez poslušnosti přikázání Božích nenajde u Boha zalíbení žádná bohoslužba. „Láska Boží je to, abychom zachovávali jeho příkazy“. „Kdo odvrací ucho své, aby neslyšel zákona, i modlitba jeho je ohavností“. (1 Jan 5,3; Příklad 28,9)

Proč ze všech přikázání klademe takový důraz právě na čtvrté? 2 Moj 31,17; Dan 7,25

Důvody, proč na čtvrté přikázání klademe tak velký důraz, jsou nejméně dva: 1. Zachovávání pravého dne odpočinku v souladu s Božím zákonem je zkouškou naší věrnosti Boží autoritě jako Stvořiteli, 2. čtvrté přikázání původce hříchu napadal v naději, že se mu podaří „změnit čas i zákon“.

4. Zákon a milost

Co je úkolem zákona v díle spasení? Řim 3,20; Gal 3,24

Bez zákona nemá člověk správné ponětí o čistotě a svatosti Boží, ani o své vlastní vině a nečistotě. Nemá správné přesvědčení o hříchu a necítí potřebu lítosti. Nevidí, že je ztracen jako přestupník zákona Božího a neuvědomuje si, jak je mu potřebí usmiřující krve Kristovy. Naději na spásu přijímá bez pronikavé změny v srdci, bez nápravy v životě. Proto je tak mnoho povrchně obrácených, proto tak mnoho lidí vstupuje do církve, která není spojena s Kristem.

Jak víra v Ježíše doplňuje dílo zákona při spasení lidí? Řim 3,21—26; Gal 5,5.6

Poznání hříchu je možné jen skrze Boží zákon a ospravedlnění můžeme získat jen vírou v Ježíše Krista. Skrze zákon si hříšník uvědomuje svou vinu před Bohem; skrze víru v Ježíše je mu odpuštěno.

Jak se projevuje pravá víra? Jak 2,26

Touha mít snadné, pohodlné náboženství, jež nevyžaduje námahu, sebezapření, zřeknutí se bláhovostí světa, učinila z učení o víře jako jediné podmínce, oblíbené učení. Co však o tom říká slovo Boží? Svědectví slova Božího mluví proti klamnému učení o víře bez skutků. Požadovat přízeň nebes a přitom neuznávat podmínky, za nichž se milosrdenství projevuje, není víra, nýbrž opovážlivost a vypočítavost. Pravá víra je založena na zaslíbeních a nařízeních Písma svatého.

5. K zákonu a svědectví

Co je zkušebním kamenem všech, kteří tvrdí, že zvěstují pravdu? Iz 8,20

Výraz „k zákonu a svědectví“ má tentýž význam, jako slova, která použil Ježíš k označení Písma „Mojžíš a

všichni proroci“ (Luk 24,27), anebo který použil Pavel, „zákon i proroci“ (Řim 3,21). Izaiáš usměřňuje lidi k zjevené moudrosti Boží, k Božímu slovu jako k pravidlu pravdy a směrnicí správného života.

Jakou zvláštní nápravu musí podle proroka Izaiáše udělat opravovatelé trhlín? Izai 58,12–14

Zde jsou vyznačeny charakteristické znaky reformátorů, kteří ponosou prapor třetího andělského poselství. Zachovávají Boží přikázání, ctí Boha před celým vesmírem a jsou plně zapojeni do výstavby starých, pustých měst.

6. V duchu a moci Eliáše

Co zaslíbil Pán ohledně prvního a druhého příchodu Ježíše skrze proroka Malachiáše? Mal 4,5

I když se toto proroctví už naplnilo v osobě Jana Křtitele, souvislost jasně naznačuje, že druhé naplnění bude před velkým dnem Hospodinovým, který „hoří jako pec“.

Jaké dílo podle Malachiáše se mělo naplnit a jaké vysvětlení dal anděl Zachariášovi o tomto poselství? Mal 4,6; Luk 1,16.17

V této době všeobecného odpadnutí Bůh vyzývá své posly, aby zvěstovali jeho zákon v duchu a moci Eliáše. Jako když Jan Křtitel připravující lid na Kristův první příchod obracel jejich pozornost na desatero, tak i my máme jasně zvěstovat poselství: „Bojte se Boha, a vzdejte jemu čest, neboť přišla hodina jeho soudu.“ S opravdovostí proroka Eliáše a Jana Křtitele máme připravovat cestu druhému příchodu Páně.

„Přichází na oblacích“

Zákl. verš: Zjev 22,20

Zjevení začíná slovy: „Zjevení Ježíše Krista“. V řečtině můžeme tento výraz chápat v tom smyslu, že jde o zjevení pocházející od Ježíše Krista, nebo o zjevení, které Ježíš zjevuje.

V knize Zjevení jde o obojí. Všechno zjevení totiž lidé dostávají skrze Krista a všechno se soustřeďuje v něm. To zvláště platí o této obdivuhodné knize, kde máme „svědectví o Ježíši Kristu“, zjevené jeho církvi, jakož i zjevení „od věrného a pravého Svědka“.

Jako prorok na ostrově Patmos čekáme i my slavné Zjevení našeho Pána Ježíše Krista, jak je předpověděno v knize Zjevení. Slova zaslíbení jsou jistá: „Já, Ježíš, posílám svého posla, aby vám to dosvědčil po všech církvích. Ano, přijdu brzo“. (Zjev 22,16.20)

Pán přijde brzo a my musíme být připraveni a očekávat jeho příchod. Bude to slavné, až ho uvidíme a když nás pozdraví jako své vykoupené. Čekáme dlouho, ale naše naděje nemá ochabovat. Až uvidíme Krále v jeho okrase, budeme blaženi navždy. Blíží se chvíle, kdy Kristus přijde v moci a slávě, aby své vykoupené vzal do jejich věčného domova.

1. Syn člověka v slávě

Jak popisuje Jan příchod Syna člověka v slávě? Zjev 14,14 (srovnej Zjev 1,7; 19,11—16)

Skutečnost, že slavný příchod Ježíše Krista má následovat bezprostředně po zvěstování tří andělských poselství, ukazuje, že jejich poselství jsou poslední Boží výzvou, konečným varováním.

Ve kterých bodech tyto popisy návratu Páně znovu potvrzují předešlá zaslíbení? Mat 24,30.31; 26,64; Sk 1,9—11

Řeč člověka nedokáže vylíčit tento výjev. Mysl smrtelníka je neschopna vnímat jeho nádheru. Když se živý oblak přiblíží, spatří všichni Kníže života. Jeho slavnou hlavu už netrýzní trnová koruna, na jeho svatých skráních je diadém slávy. Jeho tvář září oslňujícím jasným poledním sluncem. Na šatě na bedrách má své jméno napsané „Král králů, Pán pánů“ (Zjev 19,16)

2. Žeň země

Kterými slovy se obrátil anděl na sedícího na oblaku a majícího v ruce ostrý srp? Zjev 14,15.16

Verše 15—20 popisují velkou žeň na konci všech událostí. Při této žni jde o dvě odlišné události. O jedné je řeč ve v.16.17 a o druhé ve v. 18—20. První se vztahuje na shromáždění spravedlivých, zde představených zralým obilím, jak vyplývá z řeckého výrazu přeloženého slova „dozrálo“. Druhé se týká bezbožných, představenými zralými hrozny.

Jaký obraz použil Ježíš, aby vystihl žeň světa a na co upozornil? Mat 13,24—30.36—43

Co udělá Pán před svým návratem, aby dozrála žeň země? Joel 2,23.28.32.

3. Vinobraní

Která jiná událost je oznámena před druhým příchodem Páně kromě žně dozrálého obilí? Zjev 14,18

V Izraeli bývala koncem jara žeň dozrálého obilí a na podzim po dozrání hroznů bylo vinobraní. Ježíš je zde představen se srpem v ruce pro jedno i druhé. Dvojitý sběr úrody má na jedné straně představit shromáždění vykoupených, které Bůh vezme do své nebeské obilnice

a na druhé straně hříšníky, kteří budou vrženi „do velkého lisu Božího hněvu“ (dle řeckého originálu).

Jaký je tedy význam vinobraní? Zjev 14,19.20; Joel 3,13.14

Zatímco žeň je svěřena tomu, který sedí na oblacích, Synu člověka, vinobraní je svěřeno andělům. Anděl, který dává rozkaz sebrat hrozny, má moc nad ohněm, kterým se uskuteční Boží soudy nad zemí. Žeň zralého obilí je znázorněna velmi stručně. Vinobraní je však vylíčeno velmi podrobně. Někteří lidé nepřijali s celou vážností poselství tří andělů. Podrobnosti vinobraní jim mají být výstrahou.

Jak vylíčil Pán Ježíš tutéž scénu ve svých podoběstích? Mat 13,41.42.47—50

4. „Na skleném moři“

Kde byli shromážděni ti, kteří zvítězili nad šelmou a jejím obrazem? Zjev 15,2

Praví učedníci Kristovi následují Krista, snášejí těžké boje, nedbají odpírání a zakoušejí trpká zklamání; to však je učí poznávat, jak odporný a bídný je hřích, a vede je to k tomu, že hledí na hřích s ošklivostí. Jsou účastníky Kristových utrpení a jako takoví budou účastníky jeho slávy. Ve svatém vidění spatřil prorok konečné vítězství, kterého se dožije zbytek církve. Ve vidění je prorok vidí, jak stojí na hoře Sionu přepásáni k svaté službě a oděni bílým rouchem, jež je spravedlnost svatých. Avšak všichni, kteří následují Beránka na nebesích, museli ho následovat již dříve na zemi, ne z donucení nebo rozmaru, nýbrž ochotně a poslušně, s vírou a láskou, jako stádo následuje pastýře.

Kdo jsou ti, kteří stojí před trůnem a před Beránkem a odkud přicházejí? Zjev 7,13—15

Dědicové Boží přicházejí z chatrčí, z chýší, z věznic, z popravišť, z hor, z pouští, z jeskyní zemských a hlubin mořských. Na zemi „strádali, zakoušeli útlak a násilí“ (Žid 11,37). Stojí před trůnem oděni rouchem bohatším, než kdy měli na sobě nejvznešenější lidé na zemi. Jejich hlavy zdobí diadémy nejnádhernější než jaké kdy zdobily hlavy pozemských vládců.

Proč jsou vykoupení oblečeni do bílého roucha před trůnem a Beránkem? Zjev 7,14

Důvod čistoty roucha je uveden. Svatí zvítězí ne vlastní silou, ale na základě Kristova vítězství na Golgotě. Úzká souvislost mezi spravedlností a vítězstvím — oboje symbolizováno bílým rouchem — je právě zde. Boj se vede proti hříchu; spravedlnost znamená vítězství. Kristova spravedlnost zvítězila a po přijetí jeho spravedlnosti se stávají hříšníci spravedlivými i vítězi.

5. Píseň vykoupení

Jak se jmenuje píseň vykoupených ze země a čím je vystižena? Zjev 15,3

Tato zkušenost je tak osobní, že jenom ti, kteří ji prožívají, mohou docenit její význam. Pro ně je tato píseň vzácným a pochopitelným souhrnem zkušeností, kterým prošli v závěrečném období zápasu dobra se zlem.

„Píseň Mojžíšova“. Nepochybně jde o narážku na píseň vítězství po přechodu Izraele Rudým mořem. (2 Moj 15, 1—21). Píseň oslavovala vysvobození z egyptského útla-ku. Nová píseň oslavuje vysvobození z tyranie „velkého Babylóna“.

Vysvobození svatých připravil Kristus, Beránek Boží a je proto přirozené, že píseň vysvobození má znít k jeho počtě a oslavě.

Jaká slova má píseň Mojžíšova a Beránková? Zjev 15,3.4

Bůh získává sympatie a souhlas celého vesmíru, jak se jeho velký plán krok za krokem blíží svému splnění.

S jeho splněním dojde i ke konečné porážce vzpoury. Ukáže se, že všichni, kdož nedbají Božích přikázání, stojí na straně satana v boji proti Kristu. Až kníže tohoto světa bude souzen a všichni, kteří se s ním spojili, budou sdílet s ním jeho osud, celý vesmír jako svědek rozsudku, prohlásí: „Spravedlivé a pravé jsou cesty tvé, ó Králi svatých“ (Zjev 15,3).

6. „Přijď, Pane Ježíši“

Co bychom měli mluvit a dělat z hlediska obdivuhodných zaslíbení, která jsme dostali? Zjev 22,17

Kdokoli slyší, má toto pozvání opakovat. Ať je životní povolání člověka jakékoli, měl by se především zajímat o získávání lidí pro Krista. Snad neumí mluvit veřejně ve shromáždění, ale umí pracovat s jednotlivci. Může jim říci, co přijal od svého Pána. Služba slova nespočívá jenom v kázání. Evangelium šíří i ti, kteří tiší bolest nemocných a trpících, pomáhají nuzným, povzbuzují malomyslné a pochybuující.

Jaké ujištění dává Ježíš své církvi závěrem svého svědectví a jaká by měla být naše odpověď? Zjev 22,20

„Přijď, Pane Ježíši!“ Toto zvolání je Janovou odpovědí na svědectví Ježíšovo, který apoštola ujišťuje, že přijde brzo. Jan si pravděpodobně připomněl onu noc v horní síni před více než půl stoletím, kdy slyšel Ježíšova slova: „Zase přijdu“ (Jan 14,3). Teď ve vidění Jan dostal poslední ujištění, že jeho Pán se vrátí, a to brzy. Toto ujištění přichází od samotného Mistra, věrného a pravého Svědka. Při těchto slovech se Janovi chvěje srdce a toužebně očekává den, kdy ve skutečnosti, ne ve vidění, uží svého Pána tváří v tvář.
